

શાહીદે કરબલા

11-5-1921

શાહીદે કરબલા

Reg. No. 206

ઉર્ફ

જીકરસાહાદેતે

51

હરબે કરમાઈશ

મુન્શી અબદુલ અબદુર રહેમાન
વકીલ ટોંક વાલે મોહમદ બુકસેલર
બુકસેલર.

ત્રીન હરવાળા અમદાવાદ. મારકીટ બરખ.

જપોડે સંપ્રદાન કર્મવાલે

હુસેન મીરજા બુકસેલર.

કરીમીડ પાન્ટ નંબર ૧૩. મુંબઈ.

આ પુસ્તક અનંતકાલ સંસ્કારીને સંસ્કારના નામ આપે
ગોરસાણ મુદ્રણાલયમાં છપાવ્યું.

212

ક્રીમિત આ! આના.

૯૩૯૩

૯૩૧૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૧૩

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧.૨૪૪

૩૨૫૯૧

વિષય ૨૪૬૬૮: ૭ ૩૬૮

शहीदे करणलाल

उर्फ

अकुरुस्साहादतेन

बिसमिल्लाहिर्रहमानिर्रहीम ।

हुन्द के लायक वोही है जुलजुलाल ।
 उस ने जयशा है शहादत को कमाल ॥
 यूँ तो हर एक भरतया है ला जवाय ।
 पर शहादत का है रतया छिन्तेप्याय ।
 हुजरते भैरस वरा को भरतये ॥
 एक तय्यसा ने करोडों दे दिये ।
 था इकत पाकी शहादत का कमाल ॥
 आप को रहेता था उसका बी प्याल ।
 दीव से प्वाहिश मन्द ये उस के नभी ।
 जुस्तजु छिस यम्र डी यकसर रही ॥
 पर न आया पास जते पाक में ।
 यमया तो सिपते शहे दौ लाक में ॥
 वास्ते से हां भगर हुसनैन के ।
 भरतये दानों शहादत के भिजे ॥
 वोहा बी पेशक आप ही डी जत थी ।
 गो जमहिर जत थी हुसनैन डी ॥
 योकि ये लप्टे जगर हुसनैन पाक ।
 दुश्मनों ने कर दिया उन को हलाक ॥

એક શહીદે જહર હૈ આલી જનાખ ।
 હૈ શહીદે કરબલા એક કા ખિતાખ ॥
 કુર્તુલ એ નૈન ચેહ હૈ લાં કલામ ।
 જન કો કહતે હૈ ઇમામ ઈબ્ને ઇમામ ॥
 જન કે હક મેં ચેહ હદીસે પાક હૈ ।
 ખુદ કલામે સાહમે લૌલાક હૈ ॥

યારો હૈરત ઔર ઇસરત કા મુકામ હૈ કે જમ રહે કૈનેન
 શહનશાહ હરદાસરા અમિખયા હખીએ ખુદા હુજુર મુહમ્મદ
 રસૂલિલ્લાહ સલવાહો અલૈહે વ આલહી વસલમ ને જન કે
 લિયે હક તઆલા ને દોનો જહાન કો ખનાયા દુનિયા એ ફાની
 કો છોડા હક સે જ મિલે તો હમ તુમ ક્યા ઉમ્મ દો રોજ પર
 ધમણુડ કરેં હક તો ચે હય:— અલાહ ખસ ખાદી હવસ । એ
 ઉમ્મતે મોહમ્મદી જનો ઔર આગાહ હો કિ જક કરના
 રસૂલે મકપૂલ ઔર આલાહ ખુતુલ કા ખાઈસ હસનાત ઔર
 મોજબ પર કાતક હય ઔર એસે નખી કા જક જસને હમ
 જુન હગારેં કો આતિશૈ દોજખ સે ખયાના ઔર અપની
 શકાયત કા ઉમ્મેદવાર હહરાયા ખહર હાલ વસીલા નજત હય
 અલલ ખુસૂસ દોનો શાહજહે કૈનેન હજરત ઇમામ હુસૈન
 અલૈ હીસ્સલામ કી મોહખખત બાઅસ હુસૂલ હાજત દુનિયા
 ઔર મોજબ રફઅદરજત ઉકખા હય ખુશહાલ ઉન મુસલમાનો
 કો કે આપકા હાલ સુન કર આંખોં સે આંસુ બહાએ ઔર
 શયો રોજ આપ કે નામ પર માલ વ જર લુટાયે ॥

હરચન્દ કે ફતાયલ શાહજહે કૈતેન હજત ઇમામ હુસૈન
 અલએ હિસ્સલામ કે હીસાબ સે બાહિર હય ઇનસાન કી કયા
 તાકતકે અસરેઅશીર બી ઉસ કા જખાન પર લાસકે લેકિન
 કુચ્છ મુખતસર ખયાન ઉન કા ઈસ મુકામ મેં લાન્ન જરેર
 હુઆ ॥

હતીસ શરીફ મેં આપ્યા હય (કૌલન નખીઓ સદ્સલસાહે
અલેહે વ આલહી વ સલ્લામ અલ્લહસનો વલ હુસૈન સૈયદા
શખાયે અહલિલ જન્નત) તરજુમા—ફરમાયા જનાબરસૂલમ -
કબૂલસ્લસલાહોઅલેહે વ આલહી વ સલ્લામ ને કે હસન ઔર
હુસૈન સરદાર હય સખ બેહિસ્ત વાલૌ નૌજવાનો કે ઈસ હતીસ
કો બહોત સે રાવિયોં સહાબા કિસમસે ખ્યાન કિયા હય નિહાયત
મશહૂર ઔર સહી હતીસ હય ॥

રિવાયત હય કે એક દિન હુજુર માસૂમા ફાતમા બે હરા મુન્ત-
જર બાગિરીયાં પિદર ખુજુર્ગેવાર કે હુજુર મેંઆઈ ઔર જરજર
રોને લગીં આપને ફરમાયા અએ જન પિદર ક્યોં ઈસ કદર રોતી-
હો અર્જ કિયા અએ બાવાજન હુસૈન અલએ હિસ્સલામ બહો-
ત દેર સે ધર નહીં આએ હંય મેં ઉન કે ફિરાક મેં બેતાબ હૂ
માલુમ નહીં કહાં હંય આપને ફરમાયા અએ ફાતમા તુમ
મત રોઓ ક્યોંકિ અહલા હુસૈન કે હાલ પર આપ રહીમ
ઔર મહેરબાન હય બાદ ઉસ કે દોનોં હાથ ઉઠાકર દુઆ ફી
કે અએ બારે ખુદ મેરી ફાતમા કે હાલ પર રહમ કર અગર
હુસૈનઅલેહિસ્સલામ જંગલ મેં હોં તો ઉનકી હિફાજત કર
નાર અગર દરિયા મેં હોં તો દૂબને સે બચા દુઆ ખલમ હુઈ
થી કે જિબરઈલ અમીન હાજિર હુએ ઔર અર્જ કિયેકે
ફાતમા બેહરા ધખરાઓ મત દોનોં સાહબ જાહે ઈસ શહરકે
ગોસ્તાન મેં મૌબુદ હંય ચેહ સુન કર હજરત ખડે હુએ ઔર
ઉસ સુકામ પર જકર દોનોં સાહબજદોં કે સહી ઔર સાલા-
મત પાયા ઔર જોદમેં ઉઠા લિયા ઔર જર પર ફિરિસ્તોં ને
અપને પ્રેરંકા સાયા કિયા સહાબા ઈકરામ ને અર્જ કિયા કે યા
રસૂલલાહ એક સાહબજદે કે હમ કે લીજિયે આપકો તકલીફ
દેગી આપ ને ફરમાયા કયા તુમ નહીં જનતે હુસૈન બેહેતર
હય તયામ આદમિયોં સે અખ ખ્યાલ કરના ચાહિયે કે થોડી
દેર દોનોં સાહબજદે સામહને ન આએ તો જમાબ ફાતમા

જોહરા ઓર રસુલેપુદા કા કયા હાલ હુવા અફસોસ મૈદાને
 કરબલા મેં ઇમામ બેકસ કા ઘોડે સે બિસતર ખાક પર
 ગિરાકર સીનએ અનવર પર ચઢકર ગુલુએ તિસ્તએ પર ખ-
 જર બેદીરેગ ચલાયા અફસોસ વોહ પુન ફાતમા જોહરા કે હુધ
 કા પાલા ઓર રસુલ સતલા હો અલૈહે વ વસલમ કી રહ
 કા પુલાસા થા જમીન પર બહાયા ઓર સર કલમ કરકે
 નેજે પર જઢાકર દર બદર શિરાયા ઓર વોહ જિસમ નાજનીન
 જિસ કા પૈગમ્બર બોસા દેતે થે ઘોડાં કી ટાપોં સે ચૂર ચૂર
 કરવાડાલા ગૌર કી જિયે રસુલ હસાહકા કાશ શરીફ ઓર બાગે
 જન્મત મેં કિસ તરહ કરાર આયા હોગા ।

કસીદા.

અરક ગમ બરસાઓ આંખોં સે અજીજે ઈસ થટી ।

સિખતે અકબર કી શહાદત કા બયાં હોતા હૈ હાલ ॥

થેહ વોહ ગમ હૈ જિસ મેં સિનએ અખિયા કા શક કિયા ।

અહમદો હૈદર કા ઈસ ગમ સે ગુજસ મલાલ ॥

આસમાનોં પર મલક રોતે જમીં પર જિનોં ઇન્સ ।

બહરૌબર મેં લી ઈસી ગમ સે તલાતમ હય કમાલ ॥

કૌનસા દિન હય કે જિસ મેં ખૂં ફલક રોતો નહીં ।

ગમ નહીં કરતે ફિરરિત જર્મ પર હય કૌન સાલ ॥

બુદમ આદા સે ગુલ તાજ પસ મુદા હુઆ ।

તીસ્તએ બેલાદ સે કાટા ગયા વોહ નખ નિહાલ ॥

થે વોહ ગમ હય જિસકી હરગિજ ઇન્તહા મુમકિન નહીં ।

શહર ઈસ કી હય બખાન હાલ સે સીકા મુહાલ ॥

બાજે શવિયોં ને લિખા હય કે જખ હજરત ઈમ્રાહીમ અલૈ-

હિસસલામ હજરત હસમાઈલ કા શહે પુદા મેં બુખહ કરને

લાગે છુરી ઉનકે ગલે પર ન ચલીઔર દુખ્યા ઉનકે એવજ મેં

હજરત જિબ્રાઈલ અમીન સખ લાયે હજરત ઈસમાઈલ બહોત

રોયે ઓર ચિદલાયે કે પુલાવન્દા હરચન્દ કે મેહ હદિયા હકી

તેરી દરગાહ કે કાખિલ ન થા લેકિન મૈં તેરે રહમ વ કરમ
સે ઉમમેદવાર થા કે થેહ હદીયા મેરી નકદ બન કા કુખૂલ
ફરમાયા બતા ઔર ફરમાયા ।

સેર.

હમને તો દિલ વ બન સે ચાહા મેરે મૈલા ।

હસરત હૈ કે દર સે તેરે ફિર બના હમારા ॥

હુકમ હુઆ કે અએ ઈસમાઈલ ચે નિઆમત ઔર ચે
કુદરત હમને રોજ અજલ સે હુસૈન કે નામ લિખી હય ઈઆ-
મેં કોઈ દૂસરા શરીફ ન હોમા તબ હજરત ઈસમાઈલ ને
અર્જ કિયે કે ખુદાવન્દા હુસૈન કૌન હય બે તેરા એમા મં-
બુર નજર ઇનાયત ખાસ હુઆ ફરમાયા કે હુસૈન હમારે મહબૂ-
બ કા ફરજન્દ અર્જુમન્દ હૈ કે વોહ હદીયા ઉમ્મત કા હોકર
બૂખા ખાસા હમરી રાહ મેં જુખા હોબાયેગા ઔર સિજદે
મેં અપના ગલા કટવાયગા ।

(ખ્યાન હજરત ઈમામ હુસૈન અલૈહિસસલામકા)

શહર દમિશકા બાદશાહ યજ્ઞ કે બાપ ને ઈન્તકાલ કિયા
યજ્ઞ ઉસકે બએ તખ્તપર બૈઠા તબ હરએક શહર ઔર
વિલાયત મેં અપની બૈઅત કે નામે લિખે ઈસી તરહ એક
ખત મદીને કે હાકિમ કો લિખા કે ઈસ હુકમ કે દખ્તે હી
ઈમામ હુસૈન સે મય ઉન કે કબીલે કે જલદ મેરી બૈઅત
લો અગર વોહ ન માને તો ફૈરન મય ઉનકે સાથિયોંકે ઉનકા
સર કાટકર મેરે પાસ ભેજદો વોહ ખત મદીને કે હાકિમ ને
ઈમામ હુસૈન અલૈહિસસલામ કો ખુલવાકર સુનાયા તબ આપને
ફરમાયા, અએ હાકિમ યજ્ઞ પદ્વીદ ફૈસિક બદકાર શરાબ-
ખવાર ઔર બની હય મૈં ઉસકા બૈઅત હરગિજ કુખૂલ ન
કરૂંગા ઔર ફરમાયા.

નહીં ઈસકા ગમ કે કટે ગલા ન કરૂંગા સિજદેસે સર બુદા ।
બે ખુબુગોં કા થા રતબા સો ખુદા ને મુઝે વોહ અતા કિયા ॥

ધયે હમ કુરાન મજીદ હાથમે લેતે હંય કે આપસે ખેચત કરેકે દુશ્મનોસે મુકાબલા કરે જળ કૂદિયોં કે ખત ઇસ મજમુન કે પહોંચે તખ આપને કૂફે કી તરફ બને કા ઇરાદા કિયા ઔરકહા અલ્લહમદાલિલાહ અખ જમાનામેરી શહાદત કા કરીખ આયા તખ બટે બટે સહાબા આપઠા સમઝાને લગે કે કૂફી દગાબાજ હય આપકે વાલિદ ઔર ભાઇકે સાથ ફેસે પેશ આયે થે હમારા કહના માનિયે ખાદ થેહ સલાહ ઠહરાકર પહિલે અપને ચચાઅદ ભાઈ મુસલિમકો રવાના કેરે અગર કૂફી અપને અહદ.

રાવી લિખતા હય કે ઈમામ આલી મુકામ ને અપને ચચાઅદ ભાઈ મુસલિમ કો ખત રવાના કિયા કે ડેઢસૌ સે જ્યાદાહ ખત તુમહારે મેથે પાસ આયે ઇહરલિયે ફિલહાલ મેં અપને ચચાઅદ ભાઈ કો આપના નાયબ બનાકર રવાના કરતા હું અગર મુસલિમ ને તુમહારી ખૈરખ્વાહી કી મુઝે ઈત્તજા દી તો મેં બી ફૈરન આતા હું હજરત મુસલિમ મદીને મે પહુંચે ઔર મસજિદ નબવી મેં નમાજ પઢી ઔર અપને દાનોં થેટાં કો જો કમસિન થે ઔર ખાપ સે બુદા નહીં હો સક્તેથે સાથ લેકર કૂફે કો રવાના હુએ ખડી મહેનત વ દિફકત કે ખાદ કૂફે મેં પહુંચે ઔર મુખ્યાર બિનઉખીદ કે મકાન પર ઉતરે આપકી કી ખબર સુનકર તમામ કૂફે વાલે ખિદમત મેં હાજિર હુએ તખ આપને ઈમામ હુસૈન કા ખત પઢકર ઉન લોગોં કો સુનાયા તખ સખ લોગોં ને આપકી તાબેદારી કરના શુર કી ઔર હજરત મુસલિમ કે હાથ ઈમામ હુસૈન કી ખેચત કરને લગે ઔર અપના બનમાલ કુર્બાન કરને લગે ૪૦૦૦૦ આદમિયોં સે જ્યાદહ ખેચત કર ચુકે તખ મુસલિમ ને ઈમામ હુસૈન કો ખત લિખા કે યા ઈમામ અહેલે ફકા અપને વામકે પર હય ઔર ૪૦૦૦૦ સે જ્યાદહ ને આપ કી ખેચત કી હય ઔર કરતે બતે હંય ઔર આપકી કીદાર કે મુસ્તાક હંય

ઈધર કાસિદ ઈમામ હુસૈન કી તરફ ખત લેકર રવાના હુઆ ઉ-
ધર કુદે કે સરદાર કે ખબર મિલી કે તમામ કુદેવાલે મુસલિ-
મકે તાબેદાર હો ગયે હંચ ઔર અસુસોં ને યજીદ પત્નીદ કે
ખબર દી યેહ હાલ સુનતે હી વોહ મરદુદ ગજબનાક હોકર
હાકિમ ખશરે કે નામ ખત લિખા કે મૈને કુદે કે હાકિમ કે
અલગ કર કે તુમ કેા કુદે કા માલિક કિયા તમામ કુદેવાલે મુ-
સલીમ કે તાબેદાર હોયગે હંચ ઇસલિયે ફૈરન ૨૦૦૦ ફૈજ
લેકર જ ઔર તમામ જમાઅત મુસલિમ કેા પરેશાન કરદે
ખત પાતેહી હા કિમ ખશર ૨૦૦૦ જંગી સવાર લેકર કુદે
મેં જ પહુંચ્યા હાકિમ કુદે ને સમગ્ર કે ઈમામહુસૈન તરારીફ
લાયે હૈં ખબર કી કે યા ઈમામ આપ કે યહાં આને સે ફૈસાદ
હોગા આપ ઔર કહીં ચલે જાવેં ઈતને મેં હાકિમ ખશરે ને
જવાબ દિયા અએ ન અમાન આજસે તુ બરતરફ કિયાં ગયા
ઔર યજીદ ને તેરી જગહ મુઝે મુકર્રર કિયા તબ નઅ માન
ને દરવાજા ખોલ દિયા ઇખ્તનિયાદ કુદેવાલોં કેા ડરાયા ઔર
હજરત મુસલીમ કી તમામ જમાઅત કેા પરેશાન કરડાલા
યહાં તક કે ૪૦૦૦૦ આદમિયોં મેં સે ૫૦૦ બાકી રહે હજરત
મુસલિમ ને મગરિબ કી નમાજ કે વાસ્તે નિયત બાંધી તો
આપ કે પીછે ૫૦૦ આદમી થે જિસ વક્ત સલામ ફેરા તો
એક બી ન પાહા લિખા હય કે જબ રાત હુઈ આપ મસ-
જિદ સે એક નેક ઔરત કે જિસ કા નામ તોઅહ થા ઉસ કે
ધર આયે ઔર કહા મૈં પ્યાસા હૂં થોડા માની પિલા ઉસને
કહા બેઠ જોઓ પાની પિલાઉંગી ઔર જો કુછ મેરે ધર મેં હૈ
લિખા ઉંગી ઉસને ખરચે કેા લિખાયા ઔર આપ કેા પાની
પિલાયા ઔર કહા શહેર મેં ખસબબ હજરત મુસલિમ કે બલ-
વા હોરહા હૈ તુમ યહાં સે ચલે જાઓ આપને કહા અએ
મહેરબાન હમ પરદેશી હૈં રાહ શુલ ગયે હૈં ઇન નન્હે
ખરચોં કે સખબ સે ઔર તુઝે ઈમાનદાર કેખકર યહાં આ-

ગયે અગર થોટી જથહ દે તો યહાં રાત ભર પડે રહેં સુખહ
કો ચલે જાંચગે તો અહને આપ કા નામ પૂછા આપ ઈસ
શહર મેં ક્યોં આયે આપ ને ફરમાયા તૂ હમ ગમજદોં કો ક્યા
પહેચાનેગી ઉસને ફિર પૂછા નાચાર આપને તમામ હાલ કહે
સુનાયા નામ સુનતે હી વોહ બહોત ખુશ હુઈં આર અન્દર લે
જાકર દર્શા પર બિઠાયા આર હર દમ આપ કી બેકસીપર
રેતી આર આહ સર્દ ભરતી થી આપને નમાજ ઈશાં અદા
કી આર પરવર્દીગાર કા શુક કરકે સોરહે રાત કો ઉસ આરત
કા બેટા જે ચીફ હાકિમ કા થા ધર આયા હજરત મુસલીમ
કો ફેખકર મા સે પૂછા યેહ કૈન હૈ મા ને કસમ દેકર કહા
બેટા યે હજરત મુસલીમ હૈ નેક જાનકર ઈન કો છીપાયા હૈ
તૂ યેહ ભેદ કીસી સે ન કહેના વોહ યેહ સુનકર ચુપ સો
રહા સુખહ હોતે હી અપને માલીક કે પાસ આયા આર સારા
હાલ ધર કા કહે સુનાયા ઉસીવક્ત ઉસકા માલીક ઈખ્તજ-
યાદ બદનીહાદ કે પાસ ગયા ઉસને ઉસીવક્ત શેહર કે કોતવાલ
કો મય ૩૦૦ સવારોં કે ઉસ આરત કે મકાન પર ભેજ જસ
વક્ત યેહ ખબર હજરત મુસલિમ કો હુઈં જોશ મેં આયે દોનોં
લડકોં કો વહીં છોડા તલવાર લેકર બ ઈરાદહ જંગ ધર સે
બાહર નિકલે તલવાર મિયાન સે નિકાલ કર ટ્રોજ અરિકથા
પર પડે આર પુકારે અગ્ને મલજનોં ઉસ દગાબાજી કા મજ
તુમ કો ચપ્પાતા હૈં બસ તલવાર કી ક્યા હાલત થી.

નજમ.

દુખો યેહ હૈ કૈન સે જરાર કી તલવાર ।
કિસ શેર કે કબજે હૈ કરાર કી તલવાર ॥
બાહ ઉસકી વોહ આક્રુત હૈ બલા કહતે હૈં જિસકે ।
મુંહ ઉસકા જોહ મુંહ હૈ કબ કહતે હૈં જિસકા ॥
દરયા ને ભી દુખી નહીં ઈસ ધારકી તલવાર ।
બિજલી કી તો બિજલી હૈ આર તલવારકી તલવાર ॥

ਜਾਤੀ ਨਹੀਂ ਯੋਜਨ ਲਿਖੇ ਜਥ ਆਤੀ ਹੈ ਸਰ ਪਰ ।

ਸਾਧਿਤ ਨਹੀਂ ਛੋਟਾ ਕੇ ਥੋੜ ਕਥ ਆਤੀ ਹੈ ਸਰ ਪਰ ॥

ਲਿਖਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਸਤ ਆਪ ਤਲਵਾਰ ਛੇਕਰ ਛਮੜਾ ਕਰੇ ਥੇ
ਫਸ ਪਾਂਝ ਫਾ ਘਰਾਘਰ ਕਰੇ ਜਿਥਰ ਕਦਮ ਧਰੇ ਯੈਥੋਂ ਸੇ ਜਮੀਨ
ਫਿਲਤੀ ਥੀ ਐਕਦਮ ਮੇਂ ਲੈਕੜੋਂ ਫਾ ਜਫਨਨਮ ਪਛੁਆਏ ।

ਨਜਮ.

ਯੁਝ ਥਾ ਕੇ ਥੋੜ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਢੇਰ ਖੁਫਾ ਹੈ ।

ਥੋੜ ਮਾਰ ਕਢ ਲੈਥੋਂ ਕਾ ਧਾ ਜਥ ਅਝੜ ਹੈ ॥

ਫਮਤੇ ਹੈਂ ਨ ਛੁਟੇ ਹੈਂ ਨ ਭੁਪਕਤੇ ਹੈਂ ਕਿਸੀ ਸੇ ।

ਜਥ ਰਨ ਪੈ ਘੇਰੇ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਝੁਪਕਤੇ ਹੈਂ ਕਿਸੀ ਸੇ ॥

ਲਿਖਾ ਹੈ ਤਮਾਮ ਅਰਿਕਥਾ ਮਾਰੇ ਯੈਥੋਂ ਕਾਂਪਨੇ ਲਗੇ ਆਪਨੇ
ਤਲਵਾਰ ਮਧਾਨ ਮੇਂ ਫੀ ਘੋਰ ਕਢਾ ਅਗਰ ਫਾਥੋਂ ਤੁਮ ਮੇਂ ਕਥੀੜਾ
ਕੁਰੇਸ਼ ਸੇ ਫਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਵੇ ਮੈਂ ਨਲੀਕਤ ਕਰੋਂ ਘੋਰ ਆਫ ਮੇਰੇ
ਅਮਤ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ ਤਥ ਐਕ ਸਾਖਸ ਆਥਾ ਆਪਨੇ ਕਢਾ ਮੇਰੇ
ਜਿਥੇ ਫਲਾਂ ਕਾ ਖਸ ਕਢਰ ਕਰੋਂ ਫੁਯ ਮੇਰੇ ਫਥਿਧਾਰ ਘੋਰ ਧੋਰਾ ਘੇਝ
ਕਰ ਉਸੇ ਦੇਨਾ ਮੈਂ ਜਨਤਾ ਫੁੰ ਤੁਮ ਲੋਗ ਮੁਝੋਂਕਾ ਸਾਫੀਫ ਕਰੋਂ ਮੇਰਾ
ਸਰ ਧਯੋੜ ਪਵੀਫ ਕੇ ਪਾਸ ਲੇਯੋਗੇ ਤੋ ਮੇਰੀ ਲਾਸ਼ ਫਾ ਕਿਸੀ
ਜਗਫ ਫਫਨ ਕਰ ਦੇਨਾ ਮੇਰੇ ਸਾਫੀਫ ਫੋਨੇ ਕੇ ਆਫ ਮਝੋਂਕੇ ਫਾ ਲਾਥੋਂ
ਫਮਾਮਫੁਲੈਨ ਅਥੈਫਿਰਸਤਾਮ ਕੇ ਪਾਸ ਸਾਫੀਫ ਫੋਨੇ ਫੀ ਘਧਰ ਘੋਰ
ਮੇਰਾ ਘਤ ਪਛੁਆ ਦੇਨਾ ਘੋਰ ਫੁਫੇ ਫਾ ਨ ਆਵੇਂ ਅਗਰ ਸਾਫ ਮੇਂ
ਫਾ ਤੋ ਫਾਟ ਜਵੇਂ ਫੁਫਿਥੀਯੋਂ ਕੇ ਘਤੋਂ ਪਰ ਫੁਫੇਝ ਮੇਂ ਨ ਆਵੇਂ ਫਿਰ
ਮੁੰਡ ਮਫੀਨੇ ਤਥਥਾ ਫੀ ਤਰਫ ਕਰੋਂ ਅਰ੍ਯੋਂ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ।

ਨਜਮ.

ਕਫਿਥੋ ਸਥਾ ਥੋੜ ਅਫ ਮੇਰੇ ਸਾਫ ਸਵਾਰ ਫਾ ।

ਧੋਰਾ ਫੁਯ ਆਯ ਮੁਸਲਿਮੇ ਮਝੜੋਂ ਘੇ ਘਰ ਫਾ ॥

ਥਾ ਫਯਰਤ ਫੁਲੈਨ ਘਧਰ ਲਾਥੋਂ ਫੀ ਲੀ ਹੈ ।

ਮਾਨਾ ਨ ਅਫਿਮੋਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਫਨ ਕਿਸਾਰ ਫਾ ॥

ਫਰਮਿਯ ਨ ਕਰੋਂ ਫੀਜਿਥੇ ਆਨੇ ਕਾ ਧਾ ਤਲਕ ।

વરના થે ખાર ડાલેંગે તુઝે નામદાર કે ॥
જલિમ ખડે હું તેગ કિયે કાંટને કે સર ।
મે સુન્તજિર ખડા હું યહાં આમેનિસાર કે ॥
મે તો હુવા નિગાર તેરે નામ પર હુસેન ।
રફિએ ખુદા હમેશા તુઝે આલી વીકાર કે ॥

યેહ ફરમા રહે થે કે ફકીરોં ને ચારોં તરફ સે હમલા કિયા
તખ આપને તલવાર મિયાનસે નિકાલકર ધ્રોજ અશિક્યા કી તરફ
દૌડ કર ફરમાયા અએ ખરદૂદો યાદ રવખો ।

કુછ ખસ ન ચલેમા જો યેહ તલવાર ચલેગી ।
ખરએગા લોહ આજ વોહ તલવાર ચલેગી ॥
મેદાન સે કહીં ભાગ કે જાને ન મિલેગા ।
દમ લેને કે દુનિયાં મે ઠિકાના ન મિલેગા ॥

જખ હજરત મુસલીમ ને સૈકડોંકા જહાનમ પહુંચાયા ચ્યાર
રજાએ ખોલા પર સર ઝુકા દિયા તો ધ્રોજ અશિક્યા ને દેખા કે
અખ આપને સર ઝુકા દિયા તો ચારોં તરફસે તલવાર ચ્યાર
નેજ ખરલાના મુશ્કીયા આખીર બલીમોંકે જુલમસે ૩ જલ-
હીજા મંગલ કે દીન સન ૬૦ હીજરી કે સર મુખારક તન
સે જુદા કીયા (ઈન્ના લીલાહે વ ઈન્ના ઇલેહે રાજે જીન)

કસીદા.

વો હસરથા કે ફકીરોં ને ક્યા સ્વીતમ કીયા ।
નખલે રીયાજ સુરતજની કે કલમ કીયા ॥
ફહે નખી વ ફાતમા કે સુરઅવતમ કીયા ।
પુરશીસ રોજ હસ કે હર ગીજ નાગમ કીયા ॥
કર ડાલા કલ્લ સીખતે નખી કે વકીલ કે ।
યાને જનાખ મુસલીમે ઇબને અકીલ કે ॥
રૂએ નખી સે શર્મ ન કુછ ખોડે કીરદીગાર ।
જુહરા વ મુરતુખ સે હયા કી અનહાર ॥

पत भेज कर पुताया असद धनुज इनकिसार
महमानी के अवन डिगे तेजा सना डवार ॥

किस भड से शहीद किया उस गरीब डा ।
बूझा प्यासा मारा शहादत नंसीय डा ॥

ज्याभूम उसने एक निकालत अदा किया ।
शम्शीर की रज में सर अपना दिदा किया ॥

कटवाया सर डा और सिपा से जुदा किया ।
हरगिज लख शीकायत वशिकवा नयो किया ॥

जे जे मुसीबतों के छाई ईमान ने ।
बासण सही वझल ईमाने अपना ने ॥

छनोअशर का दिल न हो किस तरह पुरमखान ।
मुसलिम के अरवे रहे गये कूड़े में मुईसाल ॥

होतां यतीम पाग ईमानत के दा नीदाल ।
मरने से अपने पाप के भजइह अस्त हाल ॥

तकदीर उन की दणिये ज्या रंग लाती है ।
ईन कूड़ियों के हाथ से ज्या ज्या दिभाती है ॥

(॥ हजरत मुसलीम के शरब-हों की शहादत का हाल ॥)

॥ जय के हजरत मुसलिम शहीद दुअे यज्ज ने कूड़े
में सुनाही कर वादी के हथ ने सुना हथ हो लडके
मुसलिम के इस शहर में हथ जे काई ईन का पकड
लावेगा अहात इनआम पावेगा और उस घर में पाल हो
गे बड़ा जवेगा और जनसे मारा जवेगा इस सुनाही का
सुनकर शहर में तलाश होने लगी लडके शहर काज के घर
में छुपे थे ये सुनाही सुन कर काज अपने आंमों में
आंसू भर लाया और लडकों को गले लगाया तब लडकों ने
राने का सम्पन्न पूजा काज ने कहा :—

नज्म.

कहूँ किस मुँह से नहीं कहने का मुँह डो यारा ।

अच्छे भय्यो आप तुम्हारा भया गरदन मारा ॥

भय्ये अपने आप की भयर शहाहत पाकर राते राते
 भेहोश हो गये येह देखकर काल धपराया जय होशमें
 आये पानी तल्लय किया काल ने पानी पिलाया और कहा
 अच्छे भय्यो धपरायो मत मैं तुम को मदीने तैय्यः पहुँचा
 देता हूँ उसी वक्त एक एक की कमरमें पयास पयास
 दीनार बाँध और अपने भेटे असहका युवा करकेह एक
 काइला दरवाज औराकसे मदीने तैय्यः को जाने बाबा हय
 धन भय्यों को किसी नेक मर्द के हमराह कर देना वोह
 मदीने में पहुँचा देवेगा काल का लटक धनको लेकर दर-
 वाजे पर आया नागाह काइला दूधकर युवा था दूरसे नजर
 आता था काल के लटक ने कहा दौडकर ठिस काइजेसे भि-
 लजवे ये आतकर मकान को वापिस आया धधर काल ने येह
 माजरा दिमलाया रात के वक्त दोनों भय्ये राह बूल गये
 तमाम रात यवे जय सुणह हुँ तो अपने को फिर उसी
 दरवाजे पर पाया कोतवाल गश्य करता हुआ धन को राता
 पाया और पकडकर यजह के पास लाया उसने उनको
 कैदमाने में बाँध कर दिया भियारे मुसीबत के भारे राते
 ये काँई उनकी दूरियाह न लेता था लेकिन दारोगा कैदमानेका
 मशकूर नाम अहले जैय्यत अत हार का होस्त था दोनों
 को गले लगाकर भूष राया तसहवी दे कर आनापिलाया
 पानीपिलाया और अपने हमराहलेकर कद सियाकी
 रमह परआया और अपनी अगूठी भतौर निशानी देकर कहा
 वहाँ मेरे बाँई को तलाश करना वोह तुमको मदीने तैय्यः
 पहुँचावेगा दोनों भय्ये तमाम रात यवे थक गये तकेदर
 भिजडी हुँ थी लटक गये जय दिन निकला देखा तो

ਪਾਂਧ ਮੇਂ ਚਾੜੇ ਪਡਗਏ ਕਾਂਟਿ ਗਡ ਗਏ ਥੇ ਤਪੁ ਤੋ ਆਪ ਫੀ ਧਾਫ ਕਰ
ਜਮੀਨ ਪਰ ਮਛੜੀ ਫੀ ਤਰਫ਼ ਤਡਪ ਕਰ ਰੋਨੇ ਲਗੇ ਆਰ ਫ਼ਾਨੋਂ
ਨਛੇ ਨਛੇ ਫ਼ਾਥ ਆਸਮਾਨ ਫੀ ਤਰਫ਼ ਭਡਾਕਰ ਕਢਨੇ ਲਗੇ:—

ਨਜਮ.

ਫ਼ਾਪਫਰ ਫ਼ਾਗਧ ਈਨ ਕਾਂਟਾਂ ਪੈ ਧੜਤੇ ਧੜਤੇ ।

ਧਾਧਾ ਫ਼ਾਤੇ ਤੋ ਫ਼ਮੇਂ ਗੋਫ਼ ਮੇਂ ਲੇਕਰ ਧੜਤੇ ॥

ਧਾਫ ਘਡੇ ਫ਼ਾਧ ਨੇ ਚਾਟੇ ਸੇ ਕਢਾ ਆੈਸਾ ਨ ਫ਼ਾ ਫ਼ਾਧ
ਫ਼ਾਧੇ ਆਰ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰ ਕਰਕੇਫੇ ਆਫੇ ਘਫੇਤਰ ਥੇ ਫ਼ੈਂਡੇ ਆ
ਫ਼ਰਫ਼ਤ ਸਾਮਨੇ ਫ਼ੈ ਭਸ ਮੇਂ ਚਿਪਕਰ ਰਫ਼ੇਂ ਰਾਤਫਾ ਫ਼ਿਰ ਮਫ਼ੀਨੇਫੀ
ਰਾਫ਼ ਲੇਂਗੇ ਥੇਫ਼ ਕਫ਼ੇ ਕਰ ਫ਼ਰਫ਼ਤਫੀ ਜਡਮੇਂ ਆ ਆਫਰਸੇ ਪੋਫ਼ੀ-
ਥੀ ਚਿਪਰਫ਼ੇ ਆਰ ਫ਼ਾਫਰਤ ਜਕਰਿਧਾ ਆਫ਼ੈਫ਼ਿਸਸਫ਼ਾਮਫ਼ਾ ਤਰਫ਼ਰਫ਼
ਫ਼ਲਾਫ਼ੀਮੇਂ ਸਿਰਫ਼ੁਕਾਫ਼ਿਧਾ ਆਫ਼ ਫ਼ਿਨ ਧਫ਼ਾ ਆੇਕ ਫ਼ੈਂਡੀ ਮਫ਼ੀ ਲੇ-
ਕਰ ਧਾਨੀ ਫ਼ੇ ਲਿਧੇ ਧਰਮੇਂਪਰ ਆਧ ਆ ਫ਼ਰਫ਼ਤਫੇ ਕਿਨਾਰੇਫ਼ਨ ਫ਼ਾ-
ਨੋਂਫਾ ਫ਼ਾਫਕਰ ਧਧਰਾਫ਼ ਆਰ ਆਧ ਸੇ ਆਨਕਰ ਫ਼ਰਧਾਫ਼ਤ ਫੀ ਫ਼ੇ
ਆਧ ਫ਼ੈਨ ਫ਼ੈਂ ਆਫ਼ੋਂ ਨੇ ਜਧਾਧ ਫ਼ਿਧਾ:—

ਥੇਫ਼ ਸ਼ੇਰ ਧੋਫ਼ ਫ਼ਧ ਸ਼ੇਰ ਧੁਫ਼ਾ ਜਿਨਕਾ ਪਿਫ਼ਰ ਫ਼ਧ ।

ਫ਼ਿਸ ਸ਼ੇਰਾਂ ਕਾ ਆਸ ਧੈਫ਼ ਸੇ ਧਾਂ ਆਰੇ ਜਧਰ ਫ਼ਧ ॥

ਥੇਫ਼ ਸੁਨਕਰ ਫ਼ੈਂਡੀ ਨੇ ਮਾਰੇ ਸੁਫ਼ਫ਼ਫ਼ਤ ਫ਼ੇ ਆੇਕ ਫ਼ਾ ਕਾਂਧਿ ਪਰ
ਆਰ ਆੇਕ ਫ਼ਾ ਗੋਫ਼ ਮੇਂ ਭਡਾ ਲਿਧਾ ਆਰ ਆਪਨੀ ਮਾਫ਼ਕਿਨ
ਫ਼ੇ ਪਾਸ ਆ ਤਮਾਮ ਮਾਫ਼ਰਾ ਸੁਨਾਧਾ ਮਾਫ਼ਕਿਨ ਭਸ ਕਾ ਆਫ਼ਲੇ
ਧੈਤ ਆਤਫ਼ਾਰ ਪਰ ਫ਼ਿਫ਼ਾ ਥੀ ਮਾਰੇ ਧੁਫ਼ੀ ਫ਼ੇ ਫ਼ੈਂਡੀ ਫ਼ਾ ਆਫ਼ਫ਼ਤ
ਕਰ ਫ਼ਿਧਾ ਆਰ ਆਫ਼ਾਫ਼ੇ ਲੇਕਰ ਆਫ਼ੋਂ ਫ਼ਾ ਧਾਰ ਕ੍ਰਿਧਾ ਆਰ
ਧਾਨਾ ਪਿਫ਼ਾ ਆਫ਼ਫ਼ਫ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮੇਂ ਫ਼ਾਨੋਂ ਫ਼ਾ ਸੁਫ਼ਾਧਾ ਰਾਤ ਫ਼ਾ
ਭਸਕਾ ਸ਼ੈਫ਼ਰ ਆ ਈਨ ਫ਼ੀ ਫ਼ੀ ਤਲਾਸ਼ਮੇਂ ਥਾ ਆਧਾ ਆਧਾਧਾਕਰ
ਸ਼ੈਰਫ਼ਾ ਕਰਿਧਾ ਆਧੀ ਰਾਤਫੇ ਆਫ਼ਾ ਫ਼ਾਧ ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਸੁਫ਼-
ਮਫ਼ ਥਾ ਚਾਟੇ ਫ਼ਾਧ ਫ਼ਾਫ਼ਾਫ਼ੀਮ ਫ਼ਾ ਜਧਾਧਾ ਆਰ ਕਢਾ
ਫ਼ਾਧ ਭਡਾ ਤੈਧਾਰ ਫ਼ਾ ਆਫ਼ੋਂ ਆਧ ਸ਼ੈਨੇ ਕਾ ਵਕਤ ਨਫ਼ੀ ਫ਼ਧ
ਆਧਫ਼ਮਾਰੀ ਆਰਫ਼ੁਫ਼ਾਰੀ ਧਾਰੀ ਫ਼ਧ ਆਧੀ ਆਧਾਫ਼ਨ ਫ਼ਾ ਧਧਾਧ

ਮੇਂ ਦੇਖਾ ਕੇ ਹੁਜਰਤ ਰੜ੍ਹਕੀਏ। ਅਲਖਏ ਵੇ ਸਦਮ ਵੇ ਸੈਧਾਨਾ ਅਖੀ
 ਸੇਰੇ ਪੁਛਾ ਐਰੇ। ਕਾਤਮਾ ਰਹੀ ਅਖੀਏ। ਅਨਛਾਡੇ ਸਾਥ ਆਗ
 ਜਨਤਮੇ ਸੈਰਕਰਏ। ਫੁੱਧ ਐਰੇ। ਫੁੱਧ ਦੋਨੋਂ ਭੀ ਓਨ
 ਕੇ ਹਮਰਾਫ਼ ਹੈ ਐਰੇ। ਹੁਜਰਤ ਰਿਸਾਵਤ ਮਘਾਘਨੇ ਆਵਾਜ਼ਨਸੇ
 ਕਛਾ। ਤੁਮ ਤਨਛਾ ਆਏ। ਦੋਨੋਂ ਘਰਏ ਓਡ ਆਏ। ਤਪ ਆਵਾਨੇ
 ਅਯੋਂ। ਫਿਯੇ ਕੇ ਵੋਹ ਭੀ ਸੁਘਛ ਤਕ ਆਏ। ਫੁੱਧ ਆਫ਼ ਓਸ ਕੇ ਓਟ
 ਨੇ ਘਟੇ ਸੇ ਕਛਾ ਮੈਂਨੇ ਭੀ ਐਸਾ ਹੀ ਦੇਖਾ ਕੇ ਭਾਓਂ ਭੁੱਝੀ ਫੇ।
 ਰੋਜ਼ ਫੁੱਧ ਆਪ ਕੀ ਭੁਫਾਧ ਸੇ ਤੋ ਫਿਲ ਪੁਰੇ ਪੁਰੇ ਫੁੱਧ ਅਘ-
 ਤਨ ਕੀ ਆਰੀ ਫੁੱਧ ਅਘ। ਧਰੀਨ ਫੁੱਧ ਅਫ਼ਿਕਯਾ। ਫੁਮਾਰੀ ਐਰੇ। ਤੁ-
 ਮਫ਼ਾਰੀ ਭੀ ਗਦਰਨ ਉਤਾਰੇਗੇ ਨ ਮਾਫ਼ਮ ਅਘਮਾਜ਼ਨ ਕੀ ਕਯਾ ਫ਼ਾਲ
 ਫੇਆ। ਫੁਮਾਰੀ ਆਫ਼ ਮੇਂ ਰੋਤੀ ਰੋਤੀ ਜਨ ਘੋਤੀ ਫੇਂਗੀ ਧੇਛ ਕਛੇਕਰ
 ਐਕ ਨੇ ਫੁਸਰੇ ਕੇ ਗਲੇ ਮੇਂ ਕਾਥ ਫਾਲਕਰ ਫਿਲ ਕਛਰ ਘਿਲਾਕਰ
 ਰੋਧੇ ਕੇ ਓਸ ਐਰੇਤ ਕੇ ਆਵਿਨ੍ਹ ਫਾਰਿਸ਼ ਕਮਘਘਤ ਕੀ ਆਘ ਘੁਲ-
 ਗਏ ਐਰੇਤ ਕੇ ਜਗਾਯਾ ਐਰੇ ਪੁਝਯਾ ਧਰਮੇਂ ਕੈਨ ਰੋਤਾ ਫੁੱਧ ਐਰੇ-
 ਰਤ ਫੁਰੀ ਕੁਝ ਜਘਾਘ ਨ ਫਿਯਾ ਓਸ ਮਰਦੂਦ ਨੇ ਘੁਫ਼ ਘਿਲਾਗ ਜਮ
 ਲਾਯਾ ਐਰੇ ਭੁਲ ਕੋਠੇਮੇਂ ਦੋਨੋਂ ਧਰੀਮ ਰੋ ਰਫ਼ੇ ਧੇ ਆਯਾ ਦੇਖਾ ਕੇ
 ਫੇ ਘਰਏ ਨਨ੍ਹੇ ਨਨ੍ਹੇ ਰੋ ਰਫ਼ੇ ਫੁੱਧ ਪੁਝਯਾ ਤੁਮ ਕਿਸ ਕੇ ਫ਼ਰਜ਼ਨ
 ਫੇ। ਵੋਹ ਘੋਲੇ ਕੇ ਫੁਮ ਘੋਟ ਮੁਸਵਿਮ ਮਘਫ਼ੁਮ ਕੇ ਫੁੱਧ ਆਪ ਕੀ
 ਭੁਫਾਧ ਸੇ ਰੋਤੇ ਫੁੱਧ ਧੇਛ ਸੁਨਕਰ ਵੋਹ ਕਮਘਘਤ ਅਘਨੇ ਫਿਲਮੇ
 ਘਫ਼ਾਤ ਪੁਸ਼ ਫੁਝਾ ਕੇ ਧਰ ਘੋਠ ਫੀਫੀ ਮੁਰਾਫ਼ ਮੀਫੀ ਸੁਘਛ ਫੋਤੇ ਫੀ
 ਦੋਨੋਂ ਕੇ ਘਾਲ ਪਕੌਏ ਐਰੇ। ਤਰਫ਼ ਤਰਫ਼ ਕੀ ਤਕਫੀਏਂ ਫੇਤਾ
 ਫੁਝਾ ਧਰ ਸੇ ਆਫ਼ਰ ਲਾਯਾ ?

ਕੁਸੀਫਾ.

ਪਕੌਡ ਕੇ ਲਾਯਾ ਜੇ ਮੁਸਵੀਮ ਕੇ ਵੋਹ ਮੀਸਰ ਦੋਨੋਂ ।
 ਤੋ ਓਨ ਕੇ ਫ਼ਾਲ ਧੇ ਰੋਧੇ ਸ਼ਯਰ ਫ਼ਯਰ ਦੋਨੋਂ ॥
 ਕਛਾ ਐ ਮੀਘੀ ਨੇ ਓਸਫੀ ਕੇ ਕਯਾ ਧੇਛ ਕਰਤਾ ਫੁਮ ।
 ਧੇ ਐ ਵਤਨ ਫੁੱਧ ਗਰੀਘ ਐਰੇ ਘੇ ਪੀਫਰ ਦੋਨੋਂ ॥
 ਨ ਸਰ ਪਰ ਆਪ ਕੀ ਲਾਯਾ ਨ ਮਾਂ ਧਛਾਂ ਧਨ ਕੀ ।
 ਨ ਕੀਯਾ ਕਥਾ ਕੇ ਫੁੱਧ ਘੇ ਫੀਫੀ ਭੁਝਾ ਦੋਨੋਂ ॥

ન ભૂલ દોલતે દુનીયાં પે ઢોડ દે ઈન દો ।
 નીહાલ ગુલશને હરતી કે હંચ સજર દોનો ॥
 જરા તૂ ચહરે દો જેખ ઇન કે ક્યા હંચ તુરાની ।
 ખીજલ હંચ જસમે કે પુરશીદ આર કમર દોનો ॥
 ખુદા કે વારતે કર રહમ ઇન કે હાલ પે તૂ ।
 કે અપને હાલ પે ખુદ હંચ ચે નોહાગર દોનો ॥
 કહા ચે ખીખી સે ઉસને કે મેં ન છોડૂંગા ।
 મુઝે દીલાયગે હાકીમ સે સોમો જર દોનો ॥
 તુઝે ખખર નહીં કમખખત મેંને હાકીમ સે ।
 કિયા હેં વાંચદા કે લાજીગા ઉન કે સર દોનો ॥
 પકડ કે ખાલો દો ધસીટા જો ઉન ગરીબોં કે ।
 તો બોલે હોકે પરેશાન વો સરખસર દોનો ॥
 કે અએ શકા ચેહ સિતમ હમપે કબ રવા હૈ તુઝે ।
 કે હમ ગરીબ હૈ ફૂફે મેં બે પિદર દોનો ॥
 ગજ્જ ન ઉસને સુની ઉન કી નાલબો ફરયાદ ।
 અગરચે પાંવ પે રખતે ચે અપને સર દોનો ॥
 લમે કુરાત જો દોનો દો લાયા વોહ નારી ।
 તો અરક આંખોં મેં દેખ ઉસદો લાયે ભર દોનો ॥
 ભવે ચહાકે જો લી ઉસને હાથ મેં તલવાર ।
 જુકાયે ખૌફ સે ઇન્હોં ને અપને સર દોનો ॥
 જો આવે તેગ દો દેખા તો ખૌફ કે મારે ।
 ખરંગ મૌજ લિપટતે ચે હમદીગર દોનો ॥
 લગાઈ તેગ જો દુદાન વો લખ પે ખલિમ ને ।
 તો ખૂન મેં દૂખ ગયે લાલ વો ચુહર દોનો ॥
 ખરંગ માહી વો આંખ ચે કનારે પર ।
 કે એક ગર્ક ને ફરિયા મેં હી મગર દોનો ॥
 શકા ને દીનોં કે સર તેગ તેજ સે કાટિ ।
 કે એક ઘાટ સે ઉતરે ખચશ્મ તર દોનો ॥

એ લાશ પાની મેં ફેંકી તો દસ્ત બગલ ।

અદમ કી રાહ ચલે સૂરતે કમર દોનો ॥

લિયા કુરાત ને દોનોં કા ખેલકર આગેશ ।

કે બહરે હુશન લતાફત કે થે મુહર દોનોં ॥

હુબાબ બાર પાની પૈ જાતે થે જિસ દમ ।

તો ઉન કે હાલ પે રાતે થે બહરેબર દોનોં ॥

તરી કી રાહ ચલે જબ વોહ પુશક લખ સૂફી ।

તો પહુચે બાપ કે નજદીક બે ખતર દોનોં ॥

બયાન હજરત ઈમામહુસૈન અલઅહિસ્સલામ કા ફૂરે કે તરફ રવાના હોના બાર હુર કી હિરસત સે

કરબલા મેં આના

રિવાયત હૈ:—જિસ રોજ કુરે મેં હજરત મુસલિમ ને શહાદત પાઈ ઉસી દિન ઈમામહુસૈન અલઅહિસ્સલામને ફૂરે જાને કા ઇરાદા કિયા તબ મકકે વાલોં ને આપ કા સમગ્રાયા બાર કહા કે યા ઈમામ આપકા અહલેકુફાકી બેવકાઈ હજરત અલી કરી મુલલાવજહુ કે વક્ત સે આજ તક અચ્છી તરહ માલૂમ હૈ આપને જવાબ દિયા કે મેરે પાસ ડેઠ સૈય સે જયાદ ખત ફૂરે વાલોં કે આયે બાર મેરે લાઈ મુસલીમ બિનઅકીલ ને બી લિખા કે ફૂરે વાલે તુ મ્હારી હિદાયત કે તાલીબ હૈ બલા કિસ તરહ નજાઈ પસ ઈમામ હુસૈન અલઅહિસ્સલામ ને ઉન કે કહને કા ન માના બાર ફરમાયકે મૈને અપને વાલિદ બુબુર્ગવાર સે સુંના હૈ ફરમાતે થે રસૂલ મકબૂલ કે એકમેદે કે સબબ સે કાબે કી બેઈજજતી હોગી મૈં ડરતા હૂં કે સો એશાનહો વોહ મૈદા મૈહૂં બાર મેરે સબબ સે કાબે કી બેઈજજતી હો પસ અલઅહિસ્સલામને તીસરી જિલાહિન્ન બ રોજ સહશરબા કા અપને અજબોં બાર બાલબચ્ચોં કા લેકર ફૂરે કે તરફ રવાના હુએ બાર હજરત મુગરાં કા બસબબ

जीमारी के साथ न लिया तब आप ही जुदाई से तमाम भड़कवाले राते थे और कहते थे—

नजम.

अस्सलाम अये नूर यश्मे सुरतुजा ।

अस्सलाम अये ज्ञान जाने मुस्तफा ॥

रिवायत है:—उ आप के साथ कुल ८२ आदमी थे राह में हजरत मुसलिम और उन के ईर्जन्दा की शहादत की अप्पर भिदी कूदियोंकी येवकाई सुनकर आपने वापिस आने का धरादा किया उस वक्त हजरत मुसलिम के अल्लो ने कहा पाद मुसलिम के हम को जिन्दगी अच्छी तरह नहीं मालूम होती अथ कूदियों से मुसलिम के भून का पदला लेगे या पुद शहीद हो जवेगे तब आपने इरमाया पाद तुम्हारे जिन्दगी में कुछ भूषीनहीं और कुई की तरफ रवाना हुये जय के कुई हो मजिलरहेगया तब दुर भिन रयाही मय १००० सवार के आभिला और अर्ज किया के या ईमा-म मुत्र को हुक्म है के जहां ईमामहुसैन अलये हिरसलाम भिले उन को गिरफ्तार कर लेना आपने इरमाया मेरे पास अहले कुई के अहुत से अत हैं तुम लोग आपने कैल पर कायम रहे तो मैं अबु वरना लौट जॉं दुरने जवांय दया मुत्र को ईस हाल की अप्पर नहीं है दुसरी मुहरम को आप दुर के साथ मैदान करणलामे आये और वहां की उदासी और जंगल प्यापान की वशहत दपकर उस जमी-न का नाम पूछा लोगों ने अर्ज किया या धण्ड रसू-लिदलाह ईस जमीन को करणला कहते हंय तब दुर ने पेरपवाही तौर अर्ज किया के यल्ल पलीद की द्रैज आर-ही हंय आप कुय करके रातों रात और कहीं शतरीक ले जईये हजरत ईमाम हुसैन अलहिससलाम ने वहां से कुय करके तमाम रात यले सुपह को जे दया तो पोही

जमीन करबलाडी मौजुद थी के ईसी तरह सात दिन गुजरे
 पहिले यहाँ तक नौभूत पहुँची के छोटों का भारते थे वोह
 कदम न पडाते थे और जहाँ भेष गाउते या दरपत से
 लकड़ी तोरते थे वहाँसे पुन का कुँवारा जरी होता था
 आपिर ईमाम अलखेहिस्सलाम ने राज्ज पर राज्जे ईलाही
 होकर इरमाया जगह वायदे की और हमारा भक्तल येही
 हुय और नन्हे नन्हे अर्यों का दिलमें भ्यालकर के ईस
 तरह इरशाने लगे:—

नज्म.

है मुकाम अजतो येही और नहीं भंजल पाडी ।

पूरी यहाँ होगी जे होगी हुबसे दिल पाडी ॥

ईस जमी से नहीं यत्नने का हुसैन छिन्न अस्त्री ।

जोख उल्ले जे रहा हो काँई महुमल पाडी ॥

सभ मेरे सामने ईस हसत में होवेगे शहीद ।

मैं हूँ राने के लिये बेजिगर वो दिल पाडी ॥

आह मेरे नहीं रहने का काँई राने का ।

हाँ रहेगे प्रकट अक आपिदे बेदिल पाडी ॥

लेग दुश्मन से जुवेगे मेरे अकदये लाभों ।

अप नहीं रहने की काँई मेरी मुशकिल पाडी ॥

मैं हूँ गुलज्जर जहाँ के लिये मानिन्द पहार ॥

मेरेदम तकके हूँ येसप शोर अपना दिल पाडी ॥

होगये कल हुसैन छिन्न अस्त्री असूरी ।

शमअ आभोश दुर्ध और है सहदिल पाडी ॥

पस ईमाम हुसैन अलखेहिस्सलाम के हुमरादियों ने

ईस जगह पैमे भंडे कर दिये.

रिवायत है:—के छिन्ने न्याह पहनिहाइ ने हुजरत ईमा-

म हुसैन अलखेहिस्सलाम के पास अत लेज के यज्ज से

जैअत कीज्ये या जंगपर आमादा हो अर्थ ये आपने अत

પટકર જમીન પર ફેંક દીધે એહ દેખકર એસચી ઈબનેસ્યાદ બદ નિહાત કે પાસ ગયા એર ખતકા હાલ સુનકર ગજબનાક હુઆ એર ફ્રાજ કો જમા કરેકે ઉમર ઈબનેસ્યાદ કો ફ્રાજ કો સરદાર બનાયા.

ઈસને ઈમામ હુસૈન અલએહિસ્સલામકે મુકાબલે કો ઈનકાર દીયા તખ ઈબનેસ્યાદ ને હુકમ દીયા તૂ ઈમામ હુસૈનસે લડને કે વાસ્તે જા, યા હુકુમત મુલક મેરે કો છોડ દે ઈસ કમબખ્ત ને હુકુમત અખત્યાર કી, એર દુનીયા કી લાલચ મે આકાર શહન શાહ દીન કે મુકાબલે કો આયા એર ઈબનેસ્યાદ ને લશકર ૨૨૦૦૦૦ કે ઈસકે સાથ ઈમામ કે મુકાબલે કો મેજા ઈસ કમબખ્ત ને પહીલે નહર કુરાત કો ઘેર લીધા તકે ઈમામ અલએહિસ્સલામ કો એક એક ખૂંદ પાની સે તરસાવે.

રિવાયત હૈ:—કે ઈબનેસ્યાદ મય લશકર સાતવી તારીખ મુહર્રમસે ઈમામકે લોગોં પર પાની બન્દ કરદીયા નન્હે નન્હે બરચે પ્યારકે મારે મીસ્લ માહી બેઆખ પાની પાની કર અપની અપની મા એકે ગોદ મેં તડપતે થે પાની નમીલતા થા ઈસવક્ત ઈમામ હુસૈન અલએ હિસ્સલામ કે કબીલે મેં સે એક શખ્સ ઉમર બીનસ્યાદ કે પાસ ગયે એર સલામ ન કીયા ઉસ ને કહા સલામ રસ્મ ઈસ્લામ એર સુન્નત જનાય ખૈરલ અનામ હૈ તુમને ક્યાં છોડા ક્યાં મૈં મુસલમાન નહીં હૂં । જનાય દીયા અફસોસ એસી મુસલમાની પર કે દરયા જસ સે જંગલ કે ચરીન્દ પરન્હે પાની પીતે હૈ એર તુમ અહલબૈત રસુલિલાહ કો એક એક ખૂંદ પાનીસે તરસાતે હો ફિર અપનેતઈ મુસલમાન ઠહરાતે હો । ઉસને કહા સય હૈ મગર હુકુમત મુલક મુઝસે નિહી છોડી જતી સાતવી મુહર્રમસે દસવી તારીખ મુહર્રમ તક નન્હે નન્હે બરચે અપની માએકે સામને પાની પાની કહેકર તડપતે રહે

ઐસર ઈન સખમેં અલીઅસગર સખસે છોટિ થે પ્યાસસે બેકસાર થે । રાવી લિખતા હય કે શિદત પ્યાસકે મારે જખાન ખદર સાકીયે કૈસર માલિક ખહરોખર ફી સૂખકર કાંટા હો ગઈ થી ઐસર ઈશારે સે ખાત ચીત કરતે થે અદસોસ સદ હજર અદસોસ ઇમામતિશનયેકામ ખેમે ધૂપ મેં ઈસ્તાદા દુરમન કતલ કરને પર આમાદા ન કોઈ મૂનસ ન મદદગાર ન ચાર ન ગમખવાર ચુનાયે કરખલામેં ઇમામ તિશનયે કામ તિલાવત કુરાન મજ્હદ મેં મસરફ, ઐસર અશમ મુખારકસે બેઈત-તયાર આંસુ જરી થે કિસ્સી શખસ ને આપકો દેખકર આપકો હાલ પૂછાં આપને ફર માયા મેં એક મુસાફિર ગરીબુલવતન મુખતિલા રંજે મહોન હું । ફકિયોં ને ખત ભેજ કર મુઝ કો ખુલાયા, ઐસર આપહી ખિલા સખખ મેરે ખૂન કે પ્યાસે હૈં હયરાન હું ક્યા કરું ઐસર ક્યો કર નજત પાઈ ।

રિવાયત હૈ કે જખ અદાય બેદીલ ને ફરજન્દ શાકીયે કૈસર કે નન્હેં નન્હેં બચ્ચોં વા ઘરકે લેગો પાની બન્દ કર દીયા મારે પ્યાસ કે કિસ્સી કો ખાત કરને ફી તાકત ન રહી ઉસ વક્ત હજરત ઇમામ હુસૈન અલસેહિસ્સલામ ને ઈબ્ને સાઅદ શકી કો યેહ લિખા કે તીન કામોં મેં સે એક કામ કર યા તો મુઝેછોડ દે કે મફકે મોઅમ્મજમા કો ચલા જઈ યા ઈજમત દે કે અપને બાલ બચ્ચોં કો ઐસર શહરમેં લેકર નિકલ જઈ યા યજ્ઞદ કે પાસ ભેજ દે કે વોહ મેરે હક મેં બે આહે સો કરેં ચુનાયે ઈબ્નેસ્વાઈદ ને યેહ હાલ ઈબ્નેજદ બદનિહાદ કો લિખા અગર ઇમામ તિસને કામ બેઅત કખૂલ કરેં તો બહેતર હે વરના બહોત જલ્દ કતલ કર હાલના મૈને તુઝ કો લઢાઈ કે વાસ્તે ભેજ હૈ નકિ સુલહ કરને કો ઈબ્ને-સયાદ ને કહેલાભેજ કે યા તો આપ યજ્ઞદ ફી ખેત કીજિયે યા સામાન જંગકા તૈયાર કીજિયેઆ યેહ જખાખ સુનકર ઇમા-મ અલેહિસ્સલામ કો ચકીન હુઆ કે યેહ લેગ મેરે કતલ પર

આમાદા હંચ અખ અપના સર હય ઔર દુશ્મનોં કા ખંજર
 મગર બહિરમેં હુજ્જત કે વાસ્તે ફરમાતે થે મગર ખાલીન
 મેં શૌક શહાદત થા ન જન જને કી પરવાહ ન સર કટને
 કા ખ્યાલથા બદ હસ કે આપ ને તમામ લોગોં કો ફરમાયા
 કે આજ બપુશી તુમકો રખસત કરતા હૂં ઔર ઈબ્જત
 દેતાહૂં જિસ કા છ આહે ચલે જય મેરે લિયે જન ન
 મમાયે મેરા ખાલિક અકબર તુમસે રાજી ઔર મેરે જદ
 પૈગંબર તુમ સે રાજસંદ ઔર મેરી મા ફાતમા અતહર
 તુમ સે ખુશ આજ મેં પંજયે જુદમ મેં ગિરફતાર હું મેં
 નહીં આહતા કે મેરે સાથ અપના ગલા કટાવેં ઔર અપ-
 ના હાતેજર મુઝ કો ખતલાવ સખ જર જ રેને લગે કે દુનિ-
 યા કી ફાલત ઔર આખેરત કી ન્યામત તો હજરત કે કદમોં
 કે તલે હંચ ચેહ કદમ છોડકર કહાં જાયેગે ઔર ઈસ
 તરહ કહતે થે ॥

નજમ.

ચેહ કદમ છોડકે અફસોસ કિંધર જાયેગે હમ ।

આપ સે પહેલે તો ઈસ હસ્તમેં મર જાયેગે હમ ॥

રખર આપ કે હર વક્ત રહેંગે હાજિર ।

હૂર આંખો સે અગર શક્લ નજર જાયેગે હમ ॥

એક શખ કે લિયે આયે થે ખરંગે શખનમ ।

મુખહ કો બાગ સે એ બાદ શહર જાયેગે હમ ॥

॥ બયાન શહાદત કી રાત કા ॥

જખ જુમેરાતકા દિન મુજરા ઔર જખ આશરા આપને
 કલ કી રાતકાલી બલા આઈ મેદાન પર હર તરફ સે મમ કી
 ઘટા ઘેર આઈ દોનોં જહાંન મેં તારી કી છાઈ આફતાખ
 ખાનએ મગરિખ મેં સર બખનો જ બૈઠા સારે અખિયયા
 દરગાહ બારી મેં દસત બદ દુઆકે અખ આફતાખ નનિ-
 કલને પાવે આસમાન પર ફિરમને દુવા કરતે કે યા ઈલાહી

सुखद निकलने कि नौअते न आवे हूरा गुहमा अपस में
 रणदा हुनियां में हरयध और जनावर अपने अपने आरि-
 यानों में भेताय छोट छोट अपने अपने भावों के ग्राही से
 अन्न न बूक का प्यास न पीयास की प्याहिश उस रात भर
 आह के नारे अरससेंशरी अते थे और यहां सारे आहवे
 भेत करभला में दूकियों के पंजे में गिरइता उ रोजके भूमे
 प्यासे से तमाम रात ध्याहत धवाही में मशत्रु नशा शाह
 हतका अढा था अन देने पर तैयार निशानी शर्मते शह-
 हत की ऐसी थी के वोह रात पड़ाउ नजर अती थी प्यासे
 कर धमामहुसेन थाडे धवाही में गेहोश रेत पर मुसल
 भीअये पैडे नागाह नींद आई तो क्या दृष्यते हय के
 हजरत रिआलत पनाह सजलझाहा अहदे व सहाम
 मैदान करभला में तशरीफ लेकर आये आप डा सीने
 से लगा रोकर इरमाया के अये इरान्त दुश्मना दीन तेरे
 कत्त पर तैयार हय और फिर मेरी शहायत के उम्मेदवार
 हय सो ये लोग क्यामत के दिन मेरी शहायत के लीये
 मददम रहेगे मगर अयरदार उइन कीजियो शमशेर उभ-
 हान गतेपर लीजियो अय करीय हय उ दिन के सुये
 प्यासे रहकर हरज शहाहत पाओगे हूरान जितत तुम्हा-
 से अन नीसरीका तैयार हय और भा आप तुम्हारे
 दृष्यतेडा गेकरार हय नय मुदा मुदा करके दिन नीकला हर
 तरफ से अन्नभिदा का शोर हुआ उस वक्त
 गैज से आवाज आई अये लश्करयान अक्लाह के अय
 मुसलवे छे हो बिसमिलला कहेकर राहे मौला में सर
 कटाने का तैयार होअये अक प्याय आपडा और हुआ
 था के कुताने आप पर हमला किया और अक कुता
 उनमेंसे मुईद दग रभता था वह नपादातरभडा था इस
 से आपडा आवम हुआ मेरा कानिअमुईद दाभवाता होआ

ચેહ હાલ સુનકર સારે અહલે ખેત રેને લગે આપને સખ ઠે
 રાલે સે લગાકર તસ કીન દી-ઝૈર શહરખનોં સે ફરમાયા ઇન
 સખ યતીમોંકા નાજખરદારી જહાં તક હો સકે અચ્છી તરફ
 કિજિયો હજરત કુલસૂમ ને ફરમાયા જખ નાના રસૂલમકબૂલ
 ને કજા ફરમાઈ તો માદર મહેરબાન ને પરવરિશદી જખ
 અઆજન ને રહસત ફરમાઈ તો બાબાજન ને ગોદમેં ઉઠા-
 યા જખ બાબાજન દુનિયા સે સિધારે બાઈ હસન કે જરસાયે
 મેં આયે ઝૈર અખ આપકો દેખકર સખ કરને હૈ જખ
 આપકા બી સાયા હમ લોગોં કે સરોં સે ઉઠ જાવેગા તો
 અખ કૈાન હમ સે મુહખખત કે સાથ પેશ આવેગા ઈતનેમેં
 મો અજનને અજનદી હરતરફસે અલખીદા કાશોર હુઆ
 (સુખહ આઈ કે કયામત આઈ) ઈમામહુસૈન અલૈહિરસ લામ
 ને નમાજ સુખહડી જમાઅતસે અદા દી હુઆ ખતમ ન
 હુઈ થી કે લશકર આદામેં તલખજાંગ ખજને લગેતખ ઇંધર
 બી જાનિ સાર ઈમામ હુસૈન કે ગલા કરાને કે તૈયારી
 ઝૈર શહાદત પાને કી ખુશી મેં ખેચેન હોને લગે.

નજમ.

તિશનચે લખ એકસ વોહ મજલૂમ મુસાફિર હૈ હૈ ।

ખૂંદ પાની કી ન પાઈ દમે આખિર હૈ હૈ ॥

રાજ વોહ રજાચે મૌલા સાખીર વો શાકિર હય હય ।

રાજાચે આહમદ મુરસલ કે મુજવર હય હય ॥

આસમાં હિલતા થા જમીન ખૌફ સે થરોતી થી ।

નારા આહ હુસૈના કી સદા આતી થી ॥

લિખ્યા હય જખ દસવીં તારીખ મુકર્રમ રોજ જુમે કી
 સુખહ માનિન્દ કયામત નગર આઈ હરએક શદી નખીજદે
 કે કતલ કરને કે હથયાર બદન સગને લગા, નકકારા જંગ
 કા ખજને લગા, ઉમર સઆદખ દનિહાદ દસ હજર પડ્ટને
 ખાઈ તરફ ઝૈર દસ હજર દાઈ તરફ લિયે હજરત કે મુકા-

भले डो मैदान में आकर थम गया पसटनेकि निशान गडा
 दिये उस वक्त अर्शे दर्शे तक जिनयो पशर डो गेकली
 थी उस वक्त धम्म हुसैन आंसुयो मुह धोकर घोडे पर
 सवार होकर लश्कर उभर सख्याद के करीब आये और इर-
 माये अये कूटियो तुम जनते हो डे मैं नवासा हजरत
 मुहम्मद रसूलिल्लाह का हूं और जगर गोशये शेर मुह अली
 मुरतुज का, और लपत जगर इतमा जेहारा का मेरे बाई
 धम्म हुसैन ये हजरत हुमजद सैन्यदुश्शुहदा मेरे बाबा
 जन के यथा ये हमो अमामा मेरे सर पर और जुज्जुह गवे
 में रसूल मुह का, कमर में पटका हुसैन मुज्जतपाका, और येह
 जुदिइकार हैदरी पास बाबाजन के हाथ की और येह घोड़ी
 पास नानाजन की सवारी की है अये कूटियो हजरत धसा की
 उम्मत अगर अली तक कहीं जनके गये के सुम का
 निशान पाती है तो यही ताज्जुम से उस जगह सर
 जुका देती है यहुदी हजरत मूसा के कदम का निशान पत्थर
 पर पाते हैं मो यडे आदाय व ताज्जुम से पेश आते
 हैं और तुम नबी के नपासे से मुंह मुंह पानी से तरसा
 कर कत्ल करने का तैयार हो कहे हमने तुम्हारे लोगों में
 से किस की गर्दन मारी है या तुम्हारा कुछ मास किया
 हय के उसके बदले लहते हो मैने तो कभी खूद नहीं पोसा
 किसी मुसलमान को नहीं सलाया काई दर्ज सुन्नत नहीं
 छोडा जे धिस पर धतना जुलम करते हो तुम भूय जनते हो
 के आज इय जमीन पर काई शम्स न सय आली और
 शराइत में मेरे पशपर नहीं हम इनियां से मुंह ईर मदीने
 में आपने जह जुजुर्गवार के रोज पर रहते थे बतन छोडा
 मंडके में आकर क्याम निया बडां से अत मुतवातिर नेजकर
 भूय महमानी अदा की भूय कहरदानी की अगर तुम्हारे
 सितम से अेक आड कइ तो जगर हामजाम अर्शे इतजवे

सारी हुनीयां पलट जावे, और लाकर यज्ज के सरदार
 उमर सम्पाद, जल भेशन और शीस पुकारकर कहा तुम
 सभ ने भत भेज कर मुझे गुलवाया यहां गुलवाकर अच्छी
 दावत दी और उ दीन के प्यासे का प्यून पीने का आये.

रिवायत है इस के बाद उमर सम्पाद भरदूद ने कहा
 अये कूदीयो गवाह रहो के मैं पड़ीने लरकर धिमां पर तीर
 यक्षाता तब आपने रैस मुबारक का हाथ में लेकर धरमाया
 के तीन वक्त पुदा का गज्ज सभ से जयाहदु लरका पहिले
 गज्ज यहूदीयो ने अज्ज के पुदा का भेटा दूसरे गज्ज नसार
 ने कहा इसा अज्ज अहिससनाम के भेटे अललाह के हैं तीसरे
 इस वक्त के कूदी भेवदा उसके रसूल के प्रज्ज के कत्त के
 आये बाद आपने लरकर आदा की तरफ घोडा चमकाया
 उस वक्त आपके जननसिरो ने हस्त भरतदु होकर अज्ज
 कीयाज्जतकहमवोगज्जिन्दा हैं हरगीज आपका अस्कीयासे
 लढने न हेगे शमरीर उठाने न हेगे गज्ज हम सभ आप के
 सामने शहीद हो जावे बाद आप का अज्जतयार है हरयद
 अहादुरान लरकर धिमां के उ दीन के भूये प्यासे येभगर
 हीम्मत व शूजायत में भिदान जंग के शेर थे गज्ज लढाई शुरू
 हुई अक अक जवान लरकर आदा के मुकाबले आता था
 सौ सौ प्यास प्यास शकी के वासीज जहन्म करके शहीद
 हो जाता था धिमां तनहा लश्तर में जाते थे और शहीदों
 की लायश के उठाकर लाते थे शीर तो तज्जवारें यज्जने
 लगीं हर तरफ से बोहा परसने लगा लडते लडते हर अक
 दीलावर कतरे आपसे तरसने लगा प्यून की न दीयां भडेने
 लगी और कुक्कुशों के लायशों के ढेर जमा होने लगे इह
 कज्ज करते करते हजरत मलकुलमात थक गये सवाल करते
 करते मुनकीर नकीर की तभीयत धमराई गज्ज उन भरदूदों
 ने देखा के याहवे भैत सर कटाने के जज्ज से तैयार हैं

पय सौ सौ पयास पयास शकी ऐक ऐक दिवावर पर
तीर यजाने लगे । यदांतक डे लरकरे धिमांम से जे लडने
डा जाता था जिनदा फिरकर न आता था सिर्फ ५० दिवा-
वरो ने कर्छे हुअर कुक्षर डो वासित जहन्नम कर आपिर
डा शर्मन शडाहत पीकर जन्नत डो सिधारे.

जिन्ना है जय ५० दिवावरो से ज्यादा ने शडाहत पाई
तय जनाय धिमांम मजनुम ने दूरमाया डे हय कोई दूरयाद
डा पडुयने वाजा पुदा डे वास्ते हुमारी दूरयाद रसी डो
आवे अशसोस अये लोगो कलमा नभी का पडे जने
हो और वास्ते कल आजाद नभी डे जडे आते हो येद
दूरयाद आप डी नाउम्मेदी और भेअजरी से न थी
जदिक धिस वास्ते डे दोषे धिसनाम का दावा करने वालों में
से धिस वस्त हुमारा कौन सात देता है और दरगाह ईलाही
से आज कौन हिदायत पाता हय.

॥ अयान दुरडी शडाहत का ॥

दुर पिन यजद रेयाही जे उमरस आद डे लरकर डे
सदीरो में से था येद दूरयाद धिमांमहुसैन अद्वैदिसनाम
की सुनकर भारे गम डे सर धुनकर उमरसआद से कडने
लगा. ज्या अय बी तू धिमांमहुसैन से लडेगा उस भरदूद
ने कदा भेशक तय दुर ने कदा कल पुदा डे सामने क्यों
कर जवेगा और रसुल पुदा डो क्या मुद हिमनावेगो औरघोडा
होडाकर धिमांम आदी मुकाम से भितना आडा तय उस
धिमांमहुसैन डो करपला लाने डी कैशियत याद आध तो
धिस तरह कडने लगा.

कसीदा.

कडता था अपने दिलमें येद दुर कांप कांप कर ।

वोअुर्भ कल करते हैं सय्यद डो अडवे शर ॥

ਅਕਸੋਸ਼ਾ ਸਾਫ਼ ਡਾ ਧੋਰ ਤੇ ਕਥੋਂ ਲਾਧਾਂ ਮੈ ਈਧਰ ।
 ਫੁਧ ਮੇਰੇ ਸਰ ਪੇ ਘੂਨ ਸਾਫ਼ਨਸਾਫ਼ ਅਕਸੋਸ਼ਾ ॥
 ਧੋਫ਼ ਯੁਧਿ ਆਫ਼ ਕਿਸ ਸੇ ਮੈਂ ਫ਼ਿਰ ਅਧਸਾਧਾਭੰਗਾ ॥
 ਕਥੋਂ ਕਰ ਨਘੀ ਡਾ ਫੁਧ ਮੇਂ ਮੈਂ ਯੁਧਾਧਿਯਾਭੰਗਾ ॥
 ਯਾਧਿ ਨੇ ਫੁਰ ਤੇ ਰਾਂਡੇ ਕਫ਼ਾ ਵਾਫ਼ ਮਰਫ਼ਯਾ ।
 ਕਫ਼ਮੋਂ ਪੇ ਈਧਨੇ ਫ਼ਾਤਮਾ ਤੇ ਫ਼ਾਂਗੇ ਫੁਧ ਫ਼ਿਧਾ ॥
 ਯੇ ਕਸ ਕਾ ਸਾਧ ਫ਼ੀਯ ਧੋਫ਼ ਨਾਮ ਈਸਮੇਂ ਫੈ ਘਡਾ ।
 ਸਾਫ਼ ਤੇ ਤਰਫ਼ ਧਯ ਤੇ ਮਫ਼ਫ਼ਗਾਰ ਫੈ ਧੁਧਾ ॥
 ਧੋਧਾਧ ਤੇ ਫ਼ਾਫ਼ ਧੁਧਫ਼ ਮੇਂ ਰਫ਼ਨੇ ਡਾ ਅ ਮੀਧੇ ।
 ਫੁਧਸੇ ਮਿਧੇ ਤੇ ਯੁਧਫ਼ ਮਿਧੇ ਸੇ ਧੁਧਾ ਮਿਧੇ ॥
 ਫੁਰ ਨੇ ਕਫ਼ਾ ਤੇ ਮੈਂ ਤੋ ਨਿਫ਼ਾਧਧਫ਼ ਸ਼ਰਫ਼ਸਾਰ ।
 ਆਧਿ ਮੇਰੀ ਫੁਧੇਨ ਸੇ ਫ਼ਰਗਿਯ ਨ ਫ਼ਾਂਗੀ ਧਾਰ ॥
 ਤਫ਼ਧਾਰ ਅਧਨਾ ਧੀਧਫ਼ ਤੇ ਧੂ ਮੇਰਾ ਸਰ ਫੁਧਾਰ ।
 ਯੈਰ ਫੋਫ਼ ਫੁਧੁਰ ਸਾਫ਼ਨਸਾਫ਼ ਧਾ ਵਿਫ਼ਾਰ ॥
 ਫੁਧ ਫ਼ਾ ਫ਼ਾ ਨ ਕਰਫ਼ੇ ਧੁਧੇ ਧਸ ਮੇਂ ਧੈਨ ਫੁਧ ।
 ਕਫ਼ਮੋਂ ਪੇ ਫ਼ਾਫ਼ਫ਼ੇ ਤੇ ਧੋਫ਼ ਨਯਰੇ ਫੁਧੇਨ ਫੁਧ ॥
 ਕਫ਼ਿਧੋ ਤੇ ਫ਼ਾਧ ਯੋਫ਼ ਤੇ ਧਾ ਫੁਰ ਨੇ ਧੋਫ਼ ਕਫ਼ਾ ।
 ਮੈਫ਼ਾ ਤੇ ਧਾਸ ਮੈਂ ਨ ਧਿਯਯਧ ਤੇ ਧਾ ਸਫ਼ਾ ॥
 ਅਧ ਫੁਧਫ਼ਾ ਅਧਸਾ ਫ਼ੀਧਧੇ ਯੇ ਫੁਧ ਫ਼ਾ ਧਧਾ ।
 ਯੈਰ ਮੇਰੀ ਮਧਫ਼ਰੇਤ ਤੇ ਫ਼ਿਧੇ ਫ਼ੀਧਧੇ ਫੁਧਾ ॥
 ਰਾਧ ਫੁਧੁਰ ਫ਼ਾਧੇ ਤੋ ਮੈਂ ਰਸਫ਼ਗਾਰ ਫੁਧ ।
 ਧੁਧਰਿਧ ਤੋ ਫੁਧ ਪਰ ਅਧਧਾ ਕਾ ਫੁਧਫ਼ਫ਼ਾਰ ਫੁਧ ॥
 ਧੋਫ਼ ਧੋਫ਼ ਵਸੀਧਧ ਯੈਰ ਫੁਧ ਧੁਨਧੇ ਮੇਰਾ ਸਫ਼ੁਨ ।
 ਫ਼ਰਗਿਯ ਨ ਮੇਰੀ ਫ਼ਾਸ਼ ਡਾ ਧੂ ਫ਼ੀਧਧੋ ਫ਼ਫ਼ਨ ॥
 ਧਾਂਧ ਮੇਂ ਮੇਰੇ ਧਫ਼ਰੇ ਧੁਧਾ ਧਾਂਧ ਕਰ ਰਸਨ ।
 ਫੈ ਅਨਾ ਧੀਧਫ਼ਰੇ ਤਰਫ਼ ਸਧਧਫ਼ੇ ਧਧਨ ॥
 ਮਰ ਕਰ ਫ਼ਫ਼ਗਾ ਫੁਧ ਮੈਂ ਸਾਫ਼ ਸੇ ਧੁਨਾਫ਼ ਤੇ ।
 ਧੂ ਫ਼ਾਧ ਧਾਂਧ ਫ਼ੀਧਧੋ ਧੁਧ ਰਸਧਾਫ਼ ਤੇ ॥

किसमत ने लते ल तो न होने दिया निसार ।

हजरत पे सटके डीलियो मेरी लाश सातपार ॥

कदमों पे जुलजला के रणकर अयशम नर ।

कहियो के है हुजुर में हाजूर गुनाहगार ॥

नेही नहीं है नाम ये आमाज लश्त में ।

हाजम में याहो डावहो याहो गेहश्त में ॥

नागाह आर्ध आलमें आंजा से येह सदा ।

ये महमां हुसैन के मत कटियो गला ॥

तुत्र का तो मिल युका है शहादत का भरतपार ।

आगे गेहश्त तेरे लिये सुगह से है वा ॥

तू गदद न के सिपत नभी गेकरार है ।

गन्नत में मुस्तफा का तेरा धन्तनर है ॥

अध सदाये हजरते जेदुरा येह येक पार ।

मैं सटके तेरे ये मेरे अये के न निसार ॥

अपपर शिकन पुकार के ये दुर नामदार ।

तू किस लिये हुसैन से धतना हय शर्म सार ॥

मैं अपने साथ लेके तुझे वां ये नजंगा ;

तेरी अताहुसैन से मैं अफशवाजंगा ॥

दुर ने कहा येह देष के शक अपने लार्थ डी ।

शुक बुदा के अफत ने मेरी रिसार्थ डी ॥

तू ईज देष साडी कैसर अत का ।

क्या भूष मिल गया है वसीला नअत का ॥

येह सुनते ही दुर भय अपने लार्थ गेटे और गुलाम के
धमाध आली मुकाम के पास आया घाटे से उतर कर
रिकायआली का पोसा दिया नालअनका आंभोसे लगा कहने
लगा अथर मुझे धस लडार्थ का हाव भावम होता तो
आपका करणवा में न धरता अये ईजन्द रसुल मकमुल
मैं ही ने यहवे आप पर प्रेणकशीडी थी अथमैं आपके

कदमों पर जन शिवा करने को आया हूँ मेरा कसूर मुझाई हो सकता है मेरी तोयल कयूल हो सकती हय तय आपने पड़ी मुहम्मदतसे दुरके सर और मुंह पर हाथ डेर डरमाया अये दुर जय पन्दा पताकरके जनाय पारीमें तोयल अस्तगदर करता है हकतआला अपने हजीय के सदे सारे गुनाह माई कर देता हय अये दुर पुढाने तेरी तोयल कयुल डरमाई दिन क्यामत मेरे नाना जन नेरी शशायत करेगे .

वोही दुर हय के शह को करपला में घेर लाया था ।

वही अय धरक में शह के गला अपना कटाता है ॥

तय दुर ने कहा मेरी जन आप पर कुर्मान सिद्धाह मुझे ली अय रन की धजगत दीजिये आपने डरमाया तुम मेरे महेमान हो उदरे दुसरा काई जवेगा राह मौला में सर कटावेगा दुर ने न माना धजगत लेकर मैदान की तरफ घोडे को उडा लशकर आदा के मुकायसे में आकर पय्यावाज पुलन्द पुकार पंजर आय दारम्यान से निकल मूछे पर ताव देकर अस्त्रिया को धमकाया उमर सय्याह दुर को मैदान में देपकर तलमला गया और धपराकर सइवान जे पडा पदलवान था उससे कहा किदुर को समझकर अपने गिराह मे ले आये अगर न माने तो उसका सर काट ला सइवान आकर कहने लग अये दुर तुम ऐसे अकलमन्द होकर यज्जह को छोडधिमामदुसैन के पास गये धतनही में दुरने जमाय दिया यज्जह पक्षीह को धिमामदुसैन से क्या निशयत येड कहेकर सइवान पर पंजर अलाया अेकहीवार में जहन्नम पदुयाया सइवान के तीन साई पडे नामदार थे ये हाल देपकर मैदान में आये और अेकदम दुर पर हमला किया दुर ने लपक के अेकही वार में उन तीनों का सर धड से जुदा किया पाद को धिमामदुसैन के पास आकर अर्ज किया या हजरत

ਆਪ ਮੁੜ ਸੇ ਰਾਭੁ ਫੁਝੇ ਆਪਨੇ ਫ਼ਰਮਾਯਾ ਅਝੇ ਫੁਰ ਮੈਂ
 ਰਾਭੁ ਮੇਰਾ ਖੁਫ਼ਾ ਐਸਾ ਰਸੁਤ ਰਾਭੁ ਧੇਫ਼ ਸੁਨਕਰ ਫੁਰ ਫ਼ਿਰ
 ਮੈਦਾਨ ਮੇਂ ਆਝੇ ਐਸਾ ਫ਼ੁਝਰੇਂ ਫ਼ੋ ਫ਼ੋਝਝੀ ਘਨਾ ਫ਼ਿਆ ਓਮਰ
 ਸਅਫ਼ ਧੇਫ਼ ਫ਼ਾਲ ਫ਼ਯਕਰ ਤਜ਼ਮਲਾ ਗਯਾ ਫ਼ਿਰ ਫੁਰ ਈਮਾਮ
 ਫ਼ੋ ਪਾਸ ਆਕਰ ਘਾਸ ਫ਼ਾ ਝਿਕਰ ਝਘਾਨ ਪਰ ਲਾਯਾ ਆਪਨੇ
 ਫ਼ਰਮਾਯਾ ਫ਼ੋ ਅਝੇ ਫੁਰ ਕਰੀਘ ਫ਼ਯ ਤੂ ਈਸੀ ਤਰਫ਼ ਸ਼ਾਫ਼ਾਤ
 ਪਾਏ ਫ਼ਿਰ ਮੈਦਾਨ ਮੇਂ ਝਕਰੇਂ ਫ਼ੁਝਰੇਂ ਫ਼ੋ ਝਫ਼ਨਮ ਵਸੀਵੇ ਕਿਆ
 ਆਘਿਰ ਧੋਡਾ ਝਝਮੋਂ ਸੇ ਧੁਰ ਧੁਰ ਛੋਕਰ ਗਿਰ ਪਡਾ ਮਗਰ ਫੁਰ
 ਪੈਦਲ ਛੀ ਛੋਕਰ ਅਰਿਕਯਾਂ ਪਰ ਵਾਰ ਕਰਤਾ ਥਾ ।

ਈਮਾਮ ਨੇ ਫ਼ੋਝਾ ਫ਼ੋ ਫੁਰ ਪੈਦਲ ਛੋਕਰ ਲਡ ਰਫ਼ਾ ਹੈ ਐਕ ਧੋਡਾ
 ਫੁਰ ਫ਼ੋ ਪਾਸ ਲੇਝ ਫੁਰ ਓਸੇਂ ਰਿਕਾਘ ਫ਼ੋ ਧੋਸਾ ਫ਼ੋਕਰ ਸਵਾਰ ਫੁਝਾ
 ਐਸਾ ਬਫ਼ਾ ਕਿ ਈਮਾਮ ਫੁਝੇਨ ਫ਼ੋ ਪਾਸ ਆਏ ਗੈਘ ਸੇ ਆਵਾਝ
 ਆਓ ਅਝੇ ਫੁਰ ਅਘ ਮਤ ਝਾਝੋ ਘਾਸਾ ਗਲਾ ਕਟਾਫ਼ਾ ਆਏ
 ਫ਼ੈਸਰ ਤੁਝਾਰੇ ਫ਼ਿਯੇ ਤੈਧਾਰ ਫ਼ਯ ਪਸ ਫੁਰ ਨੇ ਈਮਾਮ ਫ਼ੋ
 ਤਰਫ਼ ਝੁੱਫ਼ ਕਰੇਂ ਕਫ਼ਾ ਧਾ ਈਝਨੇ ਰਝੁਲਿਫ਼ਲਾਫ਼ ਕਰੀਘ ਫ਼ਯ ਮੇਂ
 ਸ਼ਾਫ਼ਾਤ ਪਾਤਾ ਫ਼ੁ ਆਘਿਰੀ ਸਤਾਮ ਛੀਝਿਯੇ, ਆਪਨੇ
 ਫ਼ਰਮਾਯਾ ਝਿਸਝਿਝੀ ਕਰੇ ਫ਼ਮ ਛੀ ਥੋਡੀ ਫ਼ਰ ਘਾਫ਼
 ਤੁਝਾਰੇ ਪਾਸ ਆਏ ਹੈਂ ਲਰਕਰ ਓਮਰ ਸਅਫ਼ ਨੇ ਧਾਰੇਂ ਤਰਫ਼
 ਸੇ ਤੀਰ ਘਰਸਾਨਾ ਧੁਰ ਕਰਫ਼ਿਆ ਆਘਿਰ ਫੁਰ ਝਝਮ ਸੇ ਧੁਰ ਧੁਰ
 ਫ਼ੋ ਝਮੀਰ ਪਰ ਗਿਰ ਪਡਾ ਐਸਾ ਪੁਕਾਰਾ ਅਝੇ ਈਮਾਮ ਮੇਰੀ
 ਘਘਰ ਛੀਝਯੋ ਆਪ ਧੇਫ਼ ਸੁਨਤੇ ਛੀ ਫੁਰ ਫ਼ੋ ਪਾਸ ਗਏ ਐਸਾ
 ਝਿਝੇ ਮੇਂ ਓਫ਼ਾ ਲਾਏ ਘਾਫ਼ ਈਸੇਂ ਫੁਰ ਫ਼ਾ ਘਾਝ ਐਸਾ ਘੋਟਾ
 ਫ਼ੋਨੋ ਈਸ ਤਰਫ਼ ਮੈਦਾਨ ਮੇਂ ਝ ਐਕ ਫ਼ੋ ਫ਼ੋ ਐਸਾ ਫ਼ੋ ਫ਼ੋ ਧਾਰ ਕਰੇਂ
 ਖੁਫ਼ ਛੀ ਸਘਰਤ ਸ਼ਾਫ਼ਾਤ ਪਿਆ ਪਤ ਆਫ਼ਮੀ ਆਪ ਫ਼ੋਸ਼ਾਫ਼ਾਤ
 ਪਾਧੁਕੇ ਸਿਵਾਘ ੧੬ ਆਫ਼ਮਿਯੋਂ ਫ਼ੋ ਫ਼ੋਝ ਘਾਡੀ ਨ ਰਫ਼ਾ ਐਸਾ
 ਘਾਝ ਲਤੀਝੇ ਘਾਨਝੇ ਐਸਾ ਘੋਟੇ ਆਪ ਫ਼ੋ ਥੇ ਓਸ ਵਕਤ ਆਪਨੇ
 ਘਾਫ਼ਾ ਫ਼ੋ ਮੈਦਾਨ ਮੇਂ ਝਕਰ ਰਫ਼ੇ ਮੈਫ਼ਾ ਮੇਂ ਅਪਨਾ ਸਰ ਕਟਾ
 ਫ਼ੋ ਓਸ ਵਕਤ ਆਪ ਫ਼ੋ ਝਨ ਨਿਸਾਰ ਫ਼ਾਥ ਝੋਡਕਰ ਅਝੇ

કરને લગે અચ્ચે ફર્જન્દ ખુતૂલ આપ ઠકરે હમ લોગ અરિફિયોં
કો મારેંગે હમારે સર આપ કે કદમોં પર નિસાર કરેંગે જાકર
ઈસ વક્ત યેહ મૈદાન હમારે ખૂન સે લાલેજાર હોંગે આપ યેહ
સુનકર રોને લગે ઓર ફરમાને લગે:—

નજમ.

પરવર્દીગાર સદમે ઝો તકદીર મેં યેહ થે ।

લોહ કો એક તવા દિયા હોતા બજાએ દિલ ॥

તુમ લોગ મેરે સામને શકાદત પાઓગે હમ યેહ હાલ
ક્યોં કર દેખતે રહેંગે યેહ સદમેં મુતવાતિવર ક્યોં કર સંકેંગે.

શેર.

તુમ મેરે સામને ઈસ દશત મેં હો બજો શહીદ ।

મેં રહૂં રોને કો એક બેજાગરો દિલ બાકી ॥

આપને જુરરિયાત તથ્યેખાત સે સખ કો સમઝાયા મગર
સખ આપ પર શેક્તા વ જાનિસાર થે કિસી કે ખ્યાલ મેં ન
આયા આખિર ઈમામ અન્નૈહિસ્લામ ને દિલ હો થામકર
સખકો મૈદાન કી ઈજાજત કી એક દિલ હજાર સદ મોં મેં
મુખતિલા અલગરજ સખ સે પડલે હજારત અખદુલ્લા ફરજન્દ
મુસલિમ રૂખસત કે વાસ્તે આયે ઈમામ અન્નૈહિસ્લામને પ્ર-
માયા કે અવદુલ્લા તુમ યાદગાર મુસલિમ બિનઅકીલ હો મૈદાન
કો ન જાવો ઓર મુઝ કો ન રૂલાવો ઉન્હોં ને કદમોં પર સરર
ખા ઓર અર્જ કિયા કે આજ તો મુઝ કો મૈદાન કી ઈજાજત
દીજીયે તોકે અપને બાબ ઓર બાધયોં સે જાકર બહીશત
મેં મિલૂં અલગરજ હજારત અખદુલ્લા રૂખસત લેકર મૈદાન
કારજાર મેં આયે ઓર શમશીર આબદાર સે સૈકડોં કો
જાહનમ પહુંચાયા આખિર એકબારગી સખને ઉસપર હમલા-
કિયા ઓર ઉસદિલાવરકો ધેરલિયા હજારત અખદુલ્લા તીન
હન્કેકે મૂખે પ્યાસે હો ચાર જખ્મતલવાકે ખાકર ઓર લી બેહાલ

હો ગયે ઘોડેસે પ્રશંસા મી ન પરગિરે ઓર શરખત શહાદત-
 પીકર જન્નતુલ પ્રિર રદૌષ કો રવાના હુવે બાદ ઉસકે બકર
 બિનઅકીલ અબ્દુલ રહમાન ઈબને અકીલ મૈદાન કારખર મેં
 આયે સૈકડો કો જહન્નમ મહુઆકર જન્નત કો સિધારે ઈસી
 તરફે મરતબાખમરતબા ઈમામ હુસૈન અલૈહિસ્લામ કે સામને
 ભાઈ ઓર ભતીજ બરોબર શહીદ હોતે જાતે ઓર ઉનકે
 ફિક્ક મેં આંખોં સેઆંસૂ બહાતે થે ખેમા અહલે ખૈત મેં
 અજબ તરફ કા શારૈ ક્યામત બરપાયા બાદ
 ઉસકે હજરત જૈ નબ ને અપને બેટાં કો અપને પાસ ખુલાયા
 ઓર ફરમાયા કે આજ તુમ કો બ ખુશી મૈદાન કી ઈજાજત
 દેતી હૂં ક્યોંકે ભાઈમુજ કો તુમ સે જ્યાદા અજબ હૈ
 મેરે ભાઈ કે કદમોં પર અપની જાન નિસારકરે આજતન
 તનહા હજર બસાઓં મેં મુબનિલા હૈ દોનોં સાહબખદે માં
 સે ઈજાજત મિલતેહી મામુકે પાસ આયે ઓર ઈજાજતમાગી
 પહેલે મોહમ્મદ બિન અબ્દુલા મૈદાન મેં આયે એક હી
 હમતે મેં દરદમ બરહમ કર દિયા જીસ તરફ શમશીર અમ-
 કાતે દસ પાંચ સર ઉડાતે આખિરકાર અશકિયા બેડયા ને
 એક બારગી હમલા કિયા મોહમ્મદ બિન અબ્દુલા ગશ બાકર
 ઘોડે સે ગિરે ઓર જન્નત કો સિધારે ઉસી તરફ ઉનકે
 ભાઈ જાન બિન અબ્દુલા માનિન્દ શેર સુરખ્યાં લશકરે આદા
 પર આયે ઓર કમાલ શૂજઅત દિખાકર જન્નત કો સિધારે
 હજરત જૈ નબ ઉનકે ફિરાક મેં રાતી ઓર ચેહ બયાં
 કરતી થી ॥

॥ નોહા ॥

અપને માંમૂ પૈ ફિદા હો ગયે દોનોં ભાઈ ।

કુશતયે રાહ ખુદા હો ગયે દોનોં ભાઈ ॥

જનકી કુરકત ન ગવારા થી જરા બી હમ કો ।

હૈંકે વોહ આજ ખુદા હો ગયે દોનોં ભાઈ ॥

એસે રૂઠે હોક મુંહ સે બી નહીં બોલતે હો ।

કિસ લિયે હમ સે ખદા હો ગયે દોનોં બાઈ ॥

તિશન બીબી તિશન દહન તિશન જાયાં તિશન યુદૂં ।

તર્કે દરયાયે ફના હો ગયે દોનોં બાઈ ॥

અડે ઈસ દરત મુસીબત મેં ખતર જોરે જદા ।

હકફે તીર કાઝ હો ગયે દોનોં બાઈ ॥

॥ ખયાન હજરત કાસિમ ડી શહાદત કા ॥

બાદ ઈસ કે હજરત કાસિમ બિન ઈમામ હસન રહીઅ-
લલાહો અનહો ને હાથ જોડકર અરજા ડી કે ચચાજન મેરી
સલામ લીજિયે રનકો ઈજ્જત દીજિયે અપને કુરમાયા
મઅયે નૂરઅશમ બાઈ હસન ડી અબ તુમહીં યાદગાર હો તુમ
કો રન ડી ઇજ્જત ન દેગે અપને સામને ગલા કટાને ન દેગે;
હજરત કાસિમ ડી માં ને બી લપક કર ઉન કા હામન થાંમા
ઔર આહ સર્દે બાર કે ખેમેમેં, ખીયા હજરત કાસિમ
ખેમેમેં સર બાઝની હોકર રોઅે ઉસ વકન અપદા વોહ
તાવીજડી યાદ પડી જિસડી ઇમામ હસન ને અપને દરત
ખાતસે લિખકર ઉનકે બાબુપર બાંધાયા ઔર તાઢીદ ડી
થી કે બેટા જમ તુમકો કોઈ મુસીબત પેશ અઅે હરતરફ
સે તુમ પર વદા ગમડી ધિરઆયે તમ તુમ ઈસકો ખેલકર
પઢના ઔર ઈસ પર અમત્ર કરના કાસિમને દિલ મેં કહાકે
આજતક હમ કો એસી મુસીબત કબી નહીં પડી ચેક
તાવીજ ખોલકર દેમેં કયા લિખા હૈ ખેલકર દખલો ચેક
લિખા થા અઅે બેટે કાસીમ મેં તુએ વસીયત કરતા હં કે
જમ તુમ અપને ચચાં હુઝૈનકો મેંદાન કરબત્રામેં ફકિયાંન
દગાબાજકે હાથમેં ગિરફતાર દેખો હરત સે મજબૂર નાચર
દેખો તો સર અપના ઉનકે કદમેં પર ફિદા કર દેના
હરય-દુમ્મારે ચચા મનાકરે હરગિજ મન માનના બન
અપની ઉતપર કુરબાનકર દેના તુમકારી મ અર શકો

ખામરદાર હરગિજ ન માનના ચયકે સમને લગા કટાને કા
એન શકાદત જાનના જિય વક્ત હજરત કાસીમ ને ચે
વસીયતનામા પઠા મારે ખુશી કે દુઃખ ગયે ઔર થોહ વસીયત-
નામા લાકર ચયા કે સામને રખ દિયા ઔર રત મેં જાને
દી ઈજાજત ચાહી ઈમામ કો વસીયતનામા પઠકર બાઈકી
મુહમ્મત યાદ આઈ બે અખિતથાર કલેજકો થામ ફરમાયે
અએ કાસીમ અમ બાઈ હસન દી નિશાની તુમહી હો જિય
વક્ત બાઈ દી ચૂરત યાદ આતી હય તો તુમ કો દેખકર
જી કો તસદીન કર લેતા હું મગર કાસીમને બહોત મિન્નત
ઔર સમાજુતો દી તખ આપ હજરત કાસીમ કો ખેમે
મેં લાય ઔર અપની બેટી સે શાદી કરદી બાદકો બતીજ
કે ગલેસે ગત્રા મિત્રા રોકર મેંદાન મેં જાકર ગત્રા કટાને
દી ઈજાજત દી.

નિકલા હરમ સે કાસીમે નોશાહ શાદી હો ।

બખ્ષશા કે મહેર બીબી સે ઔર મા સે દુધ કો ॥

પણ કાસીમ લરકર ઉમરસ આદકે સામને આયે ઔર
બહોતેરે અશિક્કેયાં કો જહન્નમ કો પકુંચાએ ઔર બા
આવાજ મુલ્કન્દ ફરમા કરહા અએ જફાકરો ફરજાન્દાન સાકી
ફાસરકો બૂંદ બૂંદ પાની સે તરસાકે મેક તેગ ઔરતીરો
કો બરસા કર શાહીદ કરતેહો ઔર અહલેબૈત રસુલ
દી બેકસી ઔર બેખસી દેખકર ખુશી કરતેહો ઈદ
કરતેહો અએ બેશરમ અપને જાનવરોકો દાના પાની
પિત્રાનેહો નન્હે નન્હે અએ ઔરાત ઔર બે મુંહકે જાન-
વરોકો એસી મરમીક દિનોમે પાનીસે તરસાતે હો ઔર
હમારે કઈ બેચુનાહોંકો એક એક ઘૂટ પાનીસે તરસાકર
શરબત શકાદતપિત્રા દિયે અમ હમ અન્દ બાકી રહે હું
ઇજાં મત પકુંચાએ કલ ખુદા કો કયા મુંહ દિખા ઔર
રસુલેખુદા સે કયા કહોગે દુનિયાકે દિયે દિનોકે મત

परमाद करे। क्यामत डी प्यास और ये कसी डो याद करे।
आज हम तुम्हारे पंजे में गिरफ्तार हैं। कल हमीं से
काम पढेगा। हम आगे जन्नत में आराम करेंगे। तुम होज्ज
में पडे सडोगे। क्रूरियों ने जवाब दिया जज तक यज्ज से
जैयत न करोगे तज तक न छोडेगे तज आपने घोडे डो
यमकाया और क्रमाया जिस के सर पर मौत सवार हो
मेरे इज्ज आवे।

लिप्ता है लश्कर। उमर सय्याह आप डी जहादुरी डो
देभकर कांपने लगा। डोई शम्स आपके सामने न आया।
तज उमरसय्याह ने धनराकर जेक पहेलवान जिसका नाम
अर्जक शामी था जे यज्ज डी तरफ से हरसात १०००
दीनार धनाम पाता था। जुलाकर कहा के इस जवान के
आगे डोई नहीं जाता। इस लिये तू हजर प्यादे और सवार
देकर ज और इसका सर उतारला। इस पहेलवानने जवाब
दिया तुझे शर्म नहीं आती के मुझे ऐसे पहेलवान डो।
जिसका मिसर वोशाम में डंका जन्मला है जेक ऐसे कम
उमर लडके के साथ लडने डो कहेता। हय उमरसय्याह ने
कहा अरे इसे लडका मत समझ दिया तू नहीं जानता।
येह जेटा दिल्हेर धिमांम हुसैन मुजतभा का नवासा मुह-
म्मद मुस्तफा सलल्लाहो अलैहे व सलम और पोता आली
शेरे जुदा का हय अगर येह ३ दिन का जूपा प्यासा न
होता तो जिधर कदम धरता सवार डो प्यादा और प्यादे
का सर काट के हुवा से जात करता। पहेलवान ने कहा
अगर तू मेरा धनाम जन्म करै तोली न जजिंगा। मगर तेरे
कहनेसे मेरे तीनों जेटां में से जे हरजेक अरज में
अपना सानी नहीं रखते उस लडके के मुकाबले डो जेक
जेक डो सेजता हूँ दृष्टिये तुम्हारे सामने उस लडके का

सर काट लाता हय या नहीं आपिर उसका जडा लडका
घोडे पर सवार हुअर इपये डी शमशेर आपदार लेकर
पादल डी तरह गरजता हुआ हुअरत कासीम के सामने
आया आपने घोडे का यमका कर उस पर भंजर भूषवार
यलाया वोह मलकिन जभमी होकर जमीन पर आया
आपने उस वक्त तलवार उसके हाथ से छीनली और
आप घोडे पर से उसके सर के पास पकड घोडे का
होडाते और इसी तरह धसीट धलीट और घोडे की टापों
से रोंदकर उमरसआह और उसके आप का हिप्पा कर आपने
दिलका भूष हौसला निकाला इसी तरह उसके तीनों भेटों
का एक एक कर पार में रास्ता अहम दिआया।

आह का अर्जक आपने भेटों के गम में सर धुनता हुआ
मैदान में आया और तेश में आकर आप पर नेज यलाय
कुदरत छिलाही से आप जये लेकिन घोडा आप का गिर पडा
तय आप अरजक के कत्ल करने का ज्ञान से आमाहड हो
गये वोह भरदूह ज्योंही आप पर हमला करने का बुका इसी
वक्त आपने दुरती के हाथ से उस पर शमशेर यलाई गरदन
उसके ककडी डी तरह जुडा होकर जमीन पर आई और आप
उसके घोडे पर सवार होकर ईमान आले हिरसलाभ के पास
आये और हाथ जेडकर कहुने लगे ययाजन अगर इस वक्त
एक धूँट पानी पाजो तो लपकर यजुह का भंजर आपदार से
जहनम पडुंया हू आपने दूरभाया के भेटा शामियां डूध पर
अडे हू गुस्सा कम करे नानाजन तुम्हारे तुम्हें आभे
कौसर पिलाने का भडे हू फिर आप मैदान में आये जे सामने
आता जहनमका जाता तय उमरसआहके लरकरने आरों तरडसे
तीर परसाना शुरू कर दिया जिसवक्त आप घोडे भरसे गिरने
लगे ययाजन का आवाजही आप आवाज सुनतेही
मैदान में गये।

સેર.

નજવીક પહોંચે શાહ તો હાલત થી નજાદી ।
તસલીમ કર ઈશારે સે જન્નત કી રાહ લી ॥
ઉસ વક્ત આપ ખેમે મેં આગ્યે આપ કો ગમગીન દેખકર
ઔરતોં પૂંછને લગીં તખ આપને ફરમાયા:—

સેર.

ફરમાયા રોકે દૂલ્હા તો જંગલ મેં મર ગયા ।
કુખરા તો ખેવા હો ગઈ ભાઈ કિંધર ગયા ॥
ઉસ વક્ત ખેમે મેં એક શોર બપા હોને લગા ઔર માં ઉન
કી ઇસ તરહ કહને લગા:—

॥ નોહવા ॥

મા લાશેહ કાસિમ પે લગી કરને આહો વોજારી હૈ હૈ બને કાસિમ ।
પામાલ સદ અફસોસ હુઈ લાશ તુમહારી હૈ હૈ બને કાસિમ ॥
બે ગોરે કફન લાશ તેરી દેખ કે બેટા ફટતા હૈ કલેજ ।
ઇસ ગુરબતો તનહાઈ પે માદર ગઈ વારી હૈ હૈ બને કાસિમ ॥
હૈ હૈ મેરે દૂલ્હા મેરે નૌશા મેરે પ્યારે મા કિસકા પુકારે ।
તુમ મરગયે જીતી રહી માદર પે તુમહારી હૈ હૈ બને કાસિમ ॥
જિસ વક્ત કે તુમ જખ્મી હો ઘોડે સે ગિરે થે મૈદાન સિતમ મેં ।
મેં સુનતી થી જો તુમ ને અમ્મ કો પુકારા હૈ હૈ બને કાસિમ ॥
પાની કે ન હોને મુયસ્સર ન હુઆ રંગ ખેમે મેં જો તુમ કો ।
સો તુમને વોહ ખૂન સે સખ જોડા રંગાયા હૈ હૈ બને કાસિમ ॥
ઔર દૂસરી તરફ બીબી કી ચેહ હાલત થી કેજાર ર રોતી
થીં ઔર ઇસ તરહ બયાન કરતી થી.

॥ નોહવા ॥

રન સે ચલે આવો મુંહ મુઝ કો દિખાઓ ।
સાહબ મેરે બપ્પયન કે રંડાપે કો નિભાઓ ॥
ન બાપ કા યાં ધર હૈ ન સુસરાલ કા હૈ ધર ।
કિસ જાં મેં રહૂં મેરા ઠિકાના તો બતાઓ ॥

ઇસ હાથ પકડને કી તુમહેં ચાહિયે થી લાજ ।

એ મેરે રખવચ્ચા મેરી અબ લાજ નિભાવ્યો ॥

એક શખ કે લિયે મંચને ન થી ચૂઠિયાં પહની ।

સો ઉનકા બઢાતી હું જરા દેખ તો જાવ્યો ॥

ઔરાતોં કહેંગી મુઝે મનહૂસ સમજ કર ।

ઇસ રાંડ કે સાયે સે સુહાગિન કે બચાવ્યો ॥

ફિર કહને લગી યોં સર અપના ઝુકા કર ।

સદેકે ગઈ જનોં મેરે નોશે કે બતાવ્યો ॥

કુબરાં કા બયાં સુન કે કહા સાસ ને વારી ।

કિસમત કા લિખા થા ચેહી મત રંજ ઉટાવ્યો ॥

॥ હજરત અબ્બાસ કી શહાદત કા ખયાન ॥

રિવાયત હય કે જખ સખ બાધયોં ને હજરત ઈમામ હુસૈન અલઅહેદિસ્સલામ કે રૂખરૂ શહાદત પાઈ તખ હજરત અબ્બાસ અલમદાર હજરત ઈમામહુસૈન અલઅહેદિસ્સલામ કે રૂખરૂ આયે ઔર રન કી ઈજાજત ચાહી તખ હજરત ઈમામહુસૈન અલઅહેદિસ્સલામ ફરમાને લગે એ અબ્બાસ તુમ લશ્કરકે અલમખરદાર ઔર મેરે મદદગારહે તુમકો કિસતહર રનકી ઈજાજત હું ઔર તુમારી જુદાઈ મેં સખ કરૂં તખ ઉન્હો ને ફરમાયા મંચ જાગેગા ઔર બાધયોં કે ખૂન કા બદલા લૂંગા ઔર ઇસ તલવાર સે ઉનકા સર જુદા કરૂંગા ઔર હજરત સકીના ઔર અલી અસગર જે ખાસકે માટે ગેતાખ હય ઉન કે વાસ્તે પાની લાગેગા ઔર અહલે બૈઅત કો જરી ર પિલા-ગેગા યે કહેકર રૂખસત લી ઔર મશકદોશ પર રખ ઔર અલમ હાથ મેં લે લશ્કર આદાબેદીન કે મુકાબલે આયે દુખા ।ક નહર ફરાત ધર ૫૦૦૦ સવાર ઇસ ઇન્તીજર મેં ખડે હૈં કે દુખિયે અબ કોનસા દિલાવર હમારે મુકાબલે કો આતા હૈ જિસ વક્ત ઉનસિતમ ગારોં કી નજર હજરત અબ્બાસ પર પડી કે એક જવાન ખડે કરરોફર કે સાથ હવા કે ઘોડે પર

સવાર મૈદાન કારજાર કે તરફ ચલા આતા હૈ જિસ વકત
 અખ્યાસ કી દિલાવરી દેખી કાંપ ઉઠે કહેને લગે કિસ ર પર
 આજ અજલ સવાર હોતી હૈ યેહ જિક હો રહા થા કે હજરત
 અખ્યાસ ઘોડા ચમકાકર ઉન સે ફરમાને લગે કે અએ ઓહ
 નાહનજાર ક્યા ઈનસાફ હૈ કે જીગર રસૂલ અહલાહ મારે
 પ્યાસ કે બેતાબ હો ઐર જંગલ કે ચરિન્દ પરિન્દ સૈરાબ હો
 યે સુનકર અશિક્યા ને તીર ખરસાનાશુર કિયા હજરત અખ્યાસ
 જખમ પર જખમ ખાતે હુએ નહર દુરાત પર આયે આહા કે
 એક ચુલ્લ પાની પિયે મગર ન્નેહ ન્નેહ અચ્ચો કી પ્યાસ જો
 યાદ આઈ પાની ફેંક દિયા ઐર એક કતરા ન પિયા આખિર
 અહલેબૈત કે વારતે મશક મુંહ મેં લટકાયે હુએ આદા પર
 હમલા કરતે હુએ ઐમે કે તરફ આતે થે કિ નાગાહ કિસી
 શક્સ ને એસા તીર મારા કે મશક ફટકર પારા હોગઈ ઐર
 પાની તમામ બાહે ગયા ઉસ વકત હજરત અખ્યાસ આંખોમે
 આંસુ ભરલાયેક મેહનત મેરી ખરબાદ ગઈ ઐર અહલેબૈત
 કે એક કતરા તક ન મિલા ઐર અશિક્યા હજરત પર તીર
 ખરસાના શુર કરદિયે તબ હજરત અખ્યાસને હજરત ઇમામ-
 હુસૈન અલૈહિસ્સલામકો આવાજ દી યેહ આવાજ દરદનાક
 સુનકર ઇમામ અલૈહિસ્સલામ તશરીફ લાએ દેખા તો હજરત
 અખ્યાસ કા બદન જખમોં સે ચૂર ચૂર હૈ બસ હજરત અખ્યાસ
 ને ભાઈ કે તરફ દેખા ઐર તરફ દારૂબખકા કે રવાના હુએ
 ઈન્ના લિલ્લાહેવ ઈન્નાઇલૈહે રાજીબિન ઐર ઈનકી લાશ ઐમે મે
 ઉઠાકર લાયે ઐર ફરમાયા.

નોહા.

મારા ગયા પ્યાસા જો લાયે નહર પર જકર અખ્યાસ અલમદાર ।
 ચિલ્લાતે થે શહ આયે અખી હાયે બ્રાદસ અખ્યાસ અલમદાર ॥
 એક દમ કે લિયે સાથ હો ક્યા કર ગયે ભાઈ અખ્યાસ અલમદાર ।
 લે મશક લતીજકા ગયે બાનિમે કૌસર અખ્યાસ અલમદાર ॥

अप्य मरुत अप्यम पाक से किसतरह उठावि अप्यपास अप्यमदार ।
 शरमाजिगा लावज से मैं जैसे मैं मुक ईर अप्यपास अप्यमदार ॥
 पूछेगे वोह मुझसे मेरे वादी को किया क्या अप्यपास अप्यमदार ।
 किस तरह कहूंगा के है मारा गया सपहर अप्यपास अप्यमदार ॥
 येह कहे के ईर उस लाश को छाती से लगाकर ।
 उनतीस परस रह के छूटे हम से पीराहर ॥

हुजरत अली अकबर की शहादत का पयान ।
 जय हुजरत अप्यपास अप्यमदार ने जमे शहादत नोश इर-
 माया और हुजरत ईमामहुसेन को दाग जुदाई का दिया
 और जिस कहर बाई बलीजिये सय नौपत या नौपत जमे
 शहादन आली मुकाम के सामने नोशकर गये जनाय अली-
 अकबर इरजन्द कभीर और अलीअसगर तिहू सगीर
 ईमाम बेकस के कोई पाकी न रहा तय तो ईमाम मजदूम
 ने आपही मैदाने जंग का ईरादा किया जय हुजरत अली
 अकबर ने देखा के पिहर आली मुकाम पुढ मैदान को जते
 हैं दौडकर आये और पिहर जुनुर्गे वार के पांव पर गिरे
 अर्ज किया अयेपापानान येह तो मुझे पुढ न दियाये के
 आप मेरे होते हुये शरपत शहादत पिये और मैं
 जिन्दा रहूँ मुझे बलिभों में तहान न छोडिये ईजजत
 दीजिये के मैं बाई कासिम और यया अप्यपास की तरह
 दिल की हसरत निकावू और आप के कदमों पर जन
 निसार कइ येह सुनते ही आप बेपुढ होगये और कलेज
 का थामकर इरमाने लगे.

॥ नोहा ॥

तुम सहमे यतीमी के नहीं सहते हो अकबर ।

मरने का बी धस तरह नहीं रहते हो अकबर ॥

इपसत मैं तुम्हें दूंगा येह क्या कहते हो अकबर ।

छाना ने का पापा के नहीं रहते हो अकबर ॥

તનહા મુઝે મૈદાન મેં યોં છોડના ન બેટા ।

બાબા કી જઈશી મેં કમર તોડના ન બેટા ॥

મેં જાનતા તો તુઝ કો મદીને સે ન લાતા ।

હમ શલ્ક નખી તુઝ કો વહીં છોડ કે આતા ॥

ગર સાથ ન હોતા તો યહાં સર ન કટાતા ।

યેહ વાકિયા જાં કા પિદર કો ન દિખાતા ॥

અબ અહલે મદીના લલા ક્યા મુઝ કો કહેંગે ।

મહરૂમ નખી કી જો જયારત સે રહેંગે ॥

રિવાયત હૈ કે જખ અલીઅકબર ને દેખા કે બાપ સે ફિસ્તી તરહ રૂખસત નહીં મિલતી તો નાચાર હોકર સર અપના કદમ મુખારકપર રખકર ઈજાત વ ઈનકારીસે ફરમાયા અએ બાબાજન ખુદાકે વાસ્તે ઓર મુહમ્મદ રસૂલિલ્લાહકે વાસ્તે આજ રૂખસતહી કીજીયે કે કલ હમ ચરમોં મેં શર-મિદગી નહો ગરજ જખ અસગઅલી અકબર કા હુદસે જ્યાદા હુઆ તખ ઈમામ મજલૂમને સલાહ અપને હાથસે ફર્જન્દ આરજુમન્દકે બદનપર આરાસ્તાકી ઓર ફરમાયા.

શેર.

અપની જાન શૌકસે તુમ બાપ પૈ વારો બેટા ।

મેંને રૂખસત કી તુમહેં જોવો સિધારો બેટા ॥

બસ શોર થા મરને કે લિયે જાતે હૈં અકબર ।

ઓર ખૈમે મેં રૂખસત કે લિયે આતે હૈં અકબર ॥

નસર.

જિસ વક્ત યેહ ખબર જનાબ અલી અકબર કીં વાલદા મા જિદાને સુના બેહોશ હોગઈ ઈસ ફિકમૈં થીં કે અલીઅકબર સામને આએ અપની વાલદા સે કલમા રૂખસતકા ફરમાને લગે સુનતેહી હજરતકી વાલદા ને શોર વ ફરયાદ-સુર કિયા.

मैं गम में तुम्हारे न जिजीगी न जिजीगी ।

येटा अली अकबर तुम्हें जाने तो न हूँगी ॥

येटा जे कोई देता तुझे तुझसा पुछावन्द ।

और उसकी मुहम्मद में रहा करता तू पा पन्द ॥

भरने का रज मांगता तुझसे तेरा दिलपन्द ।

तब जनता तू हाल दिल मादर व इरजन्द ॥

धिस वास्ते गम मेरा तुझे याद नहीं है ।

येटा अली अकबर तेरे औलाद नहीं है ॥

अल्लाह जे करता तुम्हें औलाद के काबिल ।

मैदान की रजा तुम से जे होती उसे हसिल ॥

और आप के येटे के बी होती ये शमायल ।

तब देखते हम आप का किस तरह का है दिल ॥

पर अथ ये है धन्साइ तलब आप के दिल से ।

धस दर्द का पूछे कोई मुझ जानों के दिल से ॥

येह सुनकर जनाथ अलीअकबरने हजरत शहरजानोंसे
अर्ज किया के यजमे मेरे बाई सज्जद मौजुद हैं मेरी औलाद
ने देही पाकर की पुछा उमर इराज करे पुछा उनके साथे में
आप का रज्जे.

सेर.

आपवाद रहे आप सलामत रहे जाया ।

मुमकिन है पिसर और बी हम शकल नथी का ॥

पर हां न अली आंयगे दुनिया में ज्जुहरा ।

शम्मीर का सानी न कबी होवेगा पैदा ॥

येह जूठ है येटा उन्हें हमसा न भिवेगा ।

ऐसा कीसी ईजन्दका जाया न भिवेगा ॥

येह सुनकर हजरत शहरजानों ने फिर कुछ न इरमाया,
और थुप होरही ॥

નોહા.

કુછ ખાનના બેકસ કા જખાખ ઈસકા ન આયા ।

ફરજન્દ કા મુંહ દેખકે સર અપના ઝુકાયા ॥

દરવાજે પૈ ઘોડા અલી અકબર ને મંગાયા ।

આદાબ ખજા લાકે પિસર ને ચેહ સુનાયા ॥

કપડે ભી બદલવા દો ન તકલીફ અગર હો ।

લેકિન ન અલી હરગીજ જૈનખ કો ખખર હો ॥

ચેહ સુનકર હજરત શહરખાનોં ને પ્રમાયા કે ઉન સે ભી
ઇજાજત હૈ ક્યાં કિ તુમ કો પાલા હૈ—

॥ નોહા ॥

ઈતને મેં હુજુર આકે સકીના ચેહ પુકારી ।

વોહ સુન ભી ચુકીં આઈ હૈ દેવઠી પૈ સવારી ॥

બોલે અલી અકબર તુમહી કહ આઈ પૂખી સે ।

બેખર હુઈ હોંગી વોહ હમ શકલ નખી સે ॥

ખતલાવો તો ક્યા જાકે કહા બિન્ત અલી સે ।

વોહ બોલી કે લૈયા તુમ મુઝે પ્યારે હો ૭ સે ॥

કહ આઈ હું ઉન સે કે કહીં જાતે હૈ ભાઈ ।

અઝમા કો બડી દેર સે રહવાતે હૈ ભાઈ ॥

નાગાહ નમૂદાર હુઈ જનમે ગમ નાક ।

અહરે પૈ મલૈ ખાક ગરેખાન કિયે ચાક ॥

કહતે થે હરમ ગુરસે મેં થે બિન્ત અલી હૈ ।

ચહ ફાતમા હંગામા મહશર મેં ચલી હૈ ॥

જખ ફાતમા અલી અકબર ને ખૈમે સે બાહર આને કા
ઈરાદા કિયા હજરત શહરખાનોં જોશે મુહબ્બત સે બેકરાર હોકર
ઉન કે કદમોં પર ગિર પડીં ઝોર બેહોશ હોગઈં ઝોર હજરત
જૈનખ વ કુલસૂમ વ કુબરાં ઝોર બીબી સકીના પાંવ સે લિપટ-
કર જર જર રોતી થીં ઝોર કહતી થીં કે પહિલે હમ કો જમીન

કે પૈખન્દો કર લો તખ મૈદાન મેં જાકર સર કટાના અલી
અકબર ને મા કા સર કદમોં સે છઠાકર સીનેસે લગાયા
ઝોર કહા:—

સેર.

મેં સદમેં યતીમી કે નહીં સહને કા અમ્મા ।

ગર બાંધ કે રખિયે તો નહીં રહને કા અમ્મા ॥

જખ દેખા અલી અકબર વાલદા સે કિસી તરહ ઈજાજત
નહીં મિલતી નાચાર કરમેં દિલાને લગે કે અએ માં વાસ્તે
ખુદા કે ઝોર ફાતમા જોહરા કે મુઝે બાબા હુસૈન ઇખ્ત અલી
પર નિસાર કીજિયે યેહ સુનતે હી પ્રમાયા લો અલી અકબર
સિવાશે હમને ખૈરુન્નિસા કે નામ પર પ્રસહ્દુક કિયા.

નોહ.

ફિર બોલી યેહ અકબર સે કે એ પ્યાસ કે મારે ।

મેં મુંહ પૈ નિકાખ ઈસલિયે રખલી થી તુભારે ॥

મેરી બી નજર તો કહીં લગ જય ન પ્યારે ।

સો આજ ચલે આપ હી તુમ ગોર કિનારે ॥

અરમાન તો સખ દિલસે નિકલ જય યેહ મી કા ।

મુખડા મુઝે દિખલાઓ યેહ બિશ્વાસ કહાં કા ॥

જી ભર કે તુમ્હેં દેખ હુ અએ મેરે જની ।

ફિર ખાક મેં આખિર તો મિલેગી યેહ જવાની ॥

રહ જયયા એક દાગ કલેજ પૈ નિશાની ।

પસ દિલ સે કહૂંગી તેરી દિન રાત કહાની ॥

હસરત મેરે દિલ મેં તેરી શાદી કી રહી હાય ।

ખ્યા ઈસલિયે પાલા થા કે યૂં ખાકમેં મિલ જય ॥

કિસ ધૂમ સે જતા હૈ મેરે નાજ કી પાલા ।

કયા નાજ દિખાતા હૈ મેરે ગેસુઓં વાલા ॥

बिष्णु है के हजरत अली अकबर १८ परस के थे और
हम सकल पैगम्बर थे शौक शहादत में जैसे से मैदान में
बले अल हम होबिलाह क्या शान शौकत थी

कसीदा.

जैसे से नथ अली अकबर निकला ।

समझे सथ भेरे मुनवर निकला ॥

जिस तरफ़ बोह भेरे अनवर निकला ।

आइताथ मुह अपना छिपाकर निकला ॥

हर तरफ़ मुल था के लडने के लिये ।

आज हम शहक पैगम्बर निकला ॥

पड गया जैसे के अन्दर पुरांम ।

येह कमर बहेरा जे आदर निकला ॥

आनो कहेती थी के सभवत का हइश् ।

परस नयां से भेरे क्योकर निकला ॥

जीमियो अपने कलेज का में ।

भोम समझी थी सो पत्थर निकला ॥

आसमां वास्ते आतम के शहीद ।

नीलायुं आद के आदर निकला ॥

अलगरज नथ के लशकर दुश्शर के मुकाबलेका आयै तो
लशकर शाम ने सुरत पसन्दीदह देणकर उमर सआद से पृथा
ये सवार कौन है शायद आतमुल अम्बिया जिन्दा होकर फिर
तशरीफ़ लाये हैं उमरसआद ने कहा येह दरजन्द दिलबन्द
हिमांम हुसैन के हैं.

शेरों का सदा आइ से दिल कशे नथर है ।

येह शेर बोह है शेर मुदा जिस का पिहर हथ ॥

अलगरज येह कलाम सुनकर कइ वाजे राने लगे और
कहा अइसोस के हम सुरत सैयद कौनेन पै हाथ उठाये और-

तने नाजनीन का धून जमीन पर जड़ाये उभरसआद ने
 दृष्टा अथ काम हाथ से जाता है तारक बिनशीसडा जुलाकर
 कड़ा धंस जवान नातवांन का सर काटला मैं तुझे धनाम हुगा
 उस ने कड़ा मुञ्जडा जाइ दे प्रिर भिसरा बिन गाबिण्डा जुलाकर
 कड़ा के तू सरदार शैज का है मैदान में जकर धंस जवान का
 सर ला पस वोह मलइन येह सुनकर अली अकबर के सामने
 आया और नेज रीने पर लगाया अली अकबर ने नार मा-
 रकर तलवार से उस का नेज कलम किया मरहुदने नेज डेक
 कर आहोके तलवार निकाल कर सर पर लगाये हुजरत अली
 अकबर ने निहायत आलाडी और जहादुरी से धंस मरहुद को
 येसी तलवार लगाई के सर कट कर उस मरहुद का १० कदम
 पर गिरा उमर सय्यआद ने आप का ऐसा जरण दृष्ट कर
 सोचा के येक येक का मुकायला करना धंस जवान से
 मुलाज है.

हुजर सवारों को जुलाकर कड़ा के सथ येक पारगी
 हुमला करे सवारों ने उस शेरपर हुमला किया अली
 अकबर ने सथ आद में आकार २० सवारों को वासिल जह-
 न्नम किया और हुजरों को तलवार के धाट लगाया तमाम
 लश्कर उस मरहुद का मैदान दिलावरी के सामने से भाग
 गया उस वकत हुजरत अली अकबर पास से भेताथ हो
 कर आप के पास आये आप ने भले से लगा कर द्रमाथा
 के अये पिसर करीथ है के तुम दादा अली हैदर साकिये
 कैसर के हाथ से जम डोवसर पीकर सेशाय होगे दुनियां
 में आभोदाना हुमारी किरमत का नही रहा है येह कहेकर
 अंगुठी सैयद अम्बिया दी अली अकबर के मुह में दी उस
 को चुसकर अलीअकबर को क्षिप्रहात कुछ तसकीन हुई
 और फिर मैदान में आये, यौरों तरफ से लश्कर आद ने

ધેર ત્રિયા મગર વોહ શેર જિવરકા મુહ કરતા થા લાશોં કે
 ઢેર લગ બતે થે આર ખૂન કે દરિયા હર તરફ જરી હોતે
 થે આપ કા જીવદિકાર હૈદરે કરાર કા ચેહ હાલ થા.

નોહા.

હલકા ક્રિયા તો અસમ કા પલકાં ને ધેર કે ।

ગોયા કે દો જંગલ થે પંજાં મેં શેર કે ॥

મગદિર કા ઈસને કાંટા શોહ સર કાટને લગી ।

આંખ ઉસને લી વોહ તારે નજર કાટને લગી ॥

જ મેં દરાઈ ચેહ શોહ જિગર કાટને લગી ।

સીનેમેં ઉતરી ચેહ વોહ કમર કાટને લગી ॥

આખિરકાર આપને બહોતોં કા વાગિરે જહન્નમ ક્રિયા
 આપ કે જિસ્મ નાજનીન પર બહોતસે જખમ આયે આપ બસ-
 બખ જખમેં કે ઘોડે પર બહોત હગમગા રહે થે કે હસીન
 બિન નમીર ને પીછે સે એસા નેજ મારા કે ઉસદી નોક
 અકબર કે સીને સે પાર હોગઈ

નોહા.

હાથોં સે કલેજ કા પકડ કર એહ પુકારે ।

અયે બાબા જન મેં કુર્બાન તુભારે ॥

જલદ આઓ કે હું ગોર કિનારે ।

ચિલ્લાયે શહેદીન કે આથા મેં પ્યારે ॥

અએ જન પિદર યે તો કહો જખમ કહાં હૈ ।

આઈ ચેહ નિદા એન કલેજ મેં સના હૈ ॥

જિસ વક્ત આપ ઘોડે સે જમીન પર ગિરે પિદર ખુબુર્ગ-
 વાર કા આવાજદી મેરી ખબર લી જિયે લાટકા તુમહારા જખમી
 હોકર જમીન પર ગિર પડા બેટે દી આવાજ દર્દનાક સુનતે
 લી બેકરાર હોગયે આર ઘોડા દાવડાકર મૈદાન મેં પહોંચે દેખા
 કે આદાએનાબકાર અલી અકબર કા ધેરકર જખમી કર રહે
 હૈ તો અપને ઉન નામકારોં કા હટાકર એશ મુકબ્બત પિદરી

સે અપને તઈ લાશ પર ગિરાયા કરતે ઝોર ખાક સે ઉઠાકર
 ખેમે મેં લાયે ફર્જન્દ કા સર જાનો પર રખકર ખાક વ
 ખુન અપને દામન સે સાફ ઝોર જર જર રોતે થે થોડી દર
 કે ખાદ અલી અકબર ને આંખે ખોલકર ઈશારે સે આખરી
 સલામ કરકે આંખે બન્દ કરલીં ઝોર હસરત સે ભરે હુએ
 જન્નત કો સિધારે હજરત શાખીર ઈન્નાલિલ્લાહો વ ઈન્ના
 ઈલ્લહે રાજીઉન કહકર ઉઠ ખડે હુએ.

સેર.

ફરમાને લગે યે હય હમારે અલી અકબર ।

લો બીબીયાં જન્નત કો સિધારે અલી અકબર ॥

હજરત બાનોં ચેહ ખમર સુનતે હી ગશ ખાકર જમીન
 પર ગિર પડીં ઝોર ખેમે મેં કયામત કાયમ હુઈ ઝોર બેર
 હી લાશ પર તસદ્દુક હોકર ફરમાતી થી:—

નોહ.

ગો જીતી હૂં પર જીને સે શરમિન્દા હૂં બેટા ।

તુમ મર ગયે અફસોસ કે જિન્દા હૂં મે બેટા ॥

ઇસ તિસ્ત દહાની કે ચેહ અમ્મા ગઈ સદકે ।

ઇસ નવ જવાની કે ચેહ અમ્મા ગઈ સદકે ॥

હસરત મેરે દિલ મેં તેરી શાદી કી રહી હાય ।

કયા ઈસ લિયે પાલા થા કે તૂ ખાક મેં મિલ જાય ।

જૈનબ કુલસૂમ ઝોર સદીના કાં સકતે કી હાલત મેં હર-
 એક કા મુંહ તકના નમૂના રોજ કયામત કા હુઆ જિસકે
 બયાન સે જિગર ધટતા હય:—

નોહ.

કિસી કી બન કે ન એકબાર ફિર બિગડ જાયે ।

બસ્તી બસાઈ ન બસ્તી કોઈ ઉજડ જાયે ॥

કિસી કે ધર પૈ લી આફત ન એસી પડ જાયે ।

ગજબ હય શાહ સે પિસર એસા યોં બિછડ જાયે ॥

કચ્છ ને મેરે કલેજ મેં હાથ ડાલા હય ।

જિગર કો કાટકે લખતે જિગર નિકાલા હય ॥

ખ્યાન શહાદત હજરત ઇમામ હુસેન અલ્લખ્લિસ્સલામ.

રિવાયત હય કે જબ નૌખત બ નૌખત સખ ભાનજે
ભતીજે ફરજન્દ, લાઈ ઓર અજીજ આપકો તનહા છોડ
કર જતત કો સિધારે ઓર અલી અકબર લી અપને પિદર
કી કમર તોડયુકે ઉસ વક્ત હજરત ઇમામ જૈનુલઆબીન
જે શિદત ખીમારી ઓર જોફ હે તાકત ઉઠને ઐઠને કી ન
રખતેથે દેખા કે ખુદા પિદર બુબુર્ગવારઈરાદા મૈદાન જંગ કા
કરરહે હય તબ આપ બિસ્તર સે બમુરિકલ તમામ ઉઠે ઓર
નેજ હાથ મેં લેકર મૈદાન કારજરકો ચલે ઇમામ ને જો
દેખા કે ફરજન્દ હાલત ખીમારી મેં પાંચ સે ગલડાતા હુઆ
જતા હય બેઅખત્યાર દૌડે ઓર કહા કે અચ્ચે બેટા તુમ
કહાં જતે હો ઓર તુમ લી ક્યોમિરી કમર તોડતે હો અલ
ગરજ ખૈમે મેં લાકર કહને લગે કે અચ્ચે બેટા મેરી નસ્લ કા
બાકી તેરી જત સે મુતઅલ્લક હય ફિરઈદમ મારફત ઓર
નિઆમત ઉજમા જો સીના ખજને બાતિન મેં મખજુ
થી વોહ હજરત જૈનુલ આબીન કો અતા ફરમાયે ઓર
આપને હજરત શહર બાનેસિ પોશાક જમ દાની મંગાઈ
ઓર અમામા રસૂલ ખુદા કા સર પર રખા ઓર સપર
આમીર હમજા કી પુશ્ત સે લગાઈ ઓર બુલ ફિકાર હય-
દરી કમર સે બાંધી ઓર એક આહ સદ્ભર કર ઘોડે પર
સવાર હોકર મૈદાન કા રખ કિયા ફુલફુલ ને આગે કદમ
ન બઢાયા આપને ફરમાયા અચ્ચે તેજ રફતાર તૂને કલ્બી
આબુક ન ખાયા આજ બ સખબ ભૂખ ઓર ખ્યાસ કે તેરી
ચેહ હાલત હય કે બુદાઈ કા ખ્યાલ હય ઉસને અરજ કિયા
યા ઈબને રસૂલિલાહ અગર આજ તંગ હસ્તીકા ખ્યાલ
કરે તો કલ અલી મુસ્તુજા કો ક્યા મુહ દિખાજીગા લેકીન

હુજીર ઈન્સાફ કરેં કે સકીના લાડલી નિસકા હુજીર
અપને સીને મુખારક પર સુલાવેં વોહ મેરે પાંવ સે
લિપટે હય આપને ઉતર કર ગોદમેં લેકર ફરમાયા:—

નોહા.

ગોદી મેં લે સકીના કેા ફરમાયા દિલફગાર ।

ઉમ્મત યુનહગાર નખી ફી હય બે શુમાર ॥

જખ તુમ યતીમ હોગી કટેગા હમારા સર ।

યે સારે બખ્શે બંચગે બે ખૌફ બે ખતર ॥

ઉમ્મત કા નામ સુનકે સકીના યે કહ ઉટી ।

મુઝ કેા લી તુમ સે પ્યારી હૈ ઉમ્મત રસૂલ ફી ॥

ઇસમે રજા નખી ફી હય તો સર કટાઈયે ।

બાબા ખુશીસે કહતી હું અબ રન કેા બઈયે ॥

અલગરજ આપ સવાર હોકર ચલે ઓર એક આનમે
નહેર કુરાતક પર પહોંચ કર પહિલે કુફકારોં સે ફરમાયા
કે અએ ગિરોહ અરિકયા તુમ જાનતે હો કે તુમહારે નખી
કા કૌન હું ઓર મેરા રૂતબહ કય હય:—

નોહા.

નિસકા યુઝર તૂર હય વોહ ખાકસાર હું ।

હક નિસસે ખરકરાર હય વોહ બેકરાર હું ॥

ફૌકે ફી નિસકા ઈદ હય વોહ રોજદાર હું ।

નિસકા વતન હય અર્શ પૈ વોહ બેદિયાર હું

કાબા હય નિસકા ઘર મેં વોહ આલી મુકામ હું ।

તસખી નિસકી પડતે હય મેં વોહ ઈમામ હું ॥

દામન હય નિસકા ગોશએ જન્મત વો બાગહુ

ઉમ્મત ફી લો લગી હૈ નિસે વોહ ચિરાગ હું ॥

પુરજે લી હોકે હાફિજ ઇમાં હુસેન હય ।

મુરિકલ હય નિસકા ખતમ વો કુરાન હુસેન હય ॥

પસ આપને ચેહ ફરમાકર તેગ આખદાર સે હજારોં કો વાસિલ જમન્નમ ક્રિયા યજ્ઞ કી ફૈજ મેં થલકા પડા ઈતને મેં ફરજન્દ અલી અસગર શીર ખવાર કે રોને કી આવાજ કાનમેં આઈ મુહખ્ખત પિદરી સે બેતાબ હો ગયે ખૈમ મેં તશરીફ લાકર અલી અસગર કો ગોદમેં લે ગિરોહ વ્વિશ્કયા સે ફરમાયા કે તકસીરવાર હુસેન હય ઈસ બચ્ચે શીરખવાર ને તુમહારા કયા ગુનાહ ક્રિયા હય કે એક કતરે આખ કો તરસા રહે હો ઉન મલકોનેં ને તાન સે કહા કે બચ્ચે કા હીલા કરકે પાની તલબ કરને આય હો પાની તો નહીં યહાં તો કતરે આખ કે બદલે કતરએ પચકાન મૈનુદ હય નાગાહ એક શકા તીર ઈમામ બદલ માસૂમ કે કાન ઓર ગર્દનમેં લગા કે અલીઅસગર ખાપ કી ગોદ મેં ગુલાબ કી પત્તી કે માનીન્દ મુરઝા ગયે ઓર મછલી કી તરહ તડપકર જન્નત કો સિધારે

નોહા.

ઓર મછલી કી તરહ તડપકર જન્નત કો સિધારે

તીર ફૈલાહ કા બચ્ચે કે ગલે પર બે લગા ।

હર ગયા સહમ ગયા શહ કે ગલે સે લિપટા ॥

હિયક્રિયાં લે લે કે દૂધ લમોં સે ઉગલા ।

મુંહ પે મુંહ રખ દિયા શખ્ખીર કે ઓર કુછ ન કહા ॥

ન તો કુછ તડપા ન થરોયા ન મુંહ જર્દ હુઆ ।

ખાબુ એક બાર હિલા ન ઝાસા જી સર્દ હુઆ ॥

પસ સૈયદ મૈસૂમ ફરજન્દ કે રંજ મેં ખૈયન હુએ ઓર ગિરોહ કુશર સે મુખ્ખાતિબ હોકર પ્રરમાયા કે કયામત કે દિન અપને નાના અલી શેરે ખુદા કે હુબુર મે ઈસી તરહ સે જાગ્યા ઓર અપના ચેહ હાલ દિખાઈગા પસ આપ બલિમોં સે ચેહ પ્રરમાકર ખૈમેં મેં તશરીફ લાયે હજરત શહરખાનોં ને બે ચેહ હાલ હજરત અલી અસગર કા દુખા તો મુહખ્ખત માદરી સે બેતાબ હોકર ગિરયાં વ બરી મુર કી ।

નોહા.

ખાનો મકતલ મેં કહતી યેહ આઈ મેરી ગોદમે
આ મેરે અસગર ।

તેરી સૂરતકે સદેકે યેહ દાઈ મેરી ગોદ મેં
આ મેરે અસગર ॥

બુલા ખાલી હૈ કિસકો બુલાજીં લૌરિયાં દૈ મેં
કિસકો સુલાજીં ।

તૂ ને જંગલમેં બસતી બસાઈ મેરી ગોદ મેં
આ મેરે અસગર ॥

મેં તો ધર સે નિકલને ન દેતી જર દામન
છૂપા તુમકો રખતી ।

તેરે રાને સે સુધ બુધ બુલાઈ મેરી ગોદી મેં
આ મેરે અસગર ॥

મુઝ સે રૂઠે હી તુમ કો મનંઉં ખાક વ ખૂન મેં
મેં પડે હો ઉઠાજીં ।

રાતી ફિરતી હય કૈસી યેહ દાઈ મેરી ગોદ મેં
આ મેરે અસગર ॥

યે ઝંદૂલે તેરે બાલ પ્યારે ખાક વ ખૂન મેં
આલુદહ સારે ।

કોઈ મન્નત બડાને ન પાઈ મેરી ગોદી મેં
આ મેરે અસગર ।

બસતીવાલોને મિલકર દગાકી યહાં કે હાકિમને
હમ પર જફાકી ।

દુંગી બકર નજદ મેં ફુહાઈ મેરી ગોદી મેં
આ મેરે અસગર ॥

અલ કિસ્સહ ઉસ વક્ત ઈમામ મજલુમ ખૈમ સે
નિકલ કર ઉન બેદીનોં સે મુખાતિબ હો કહને લગે કે અમે
દગાખાને અબ લી મેરે કલસે બાજ આમો અગર તુમ

ખુદા આર રસૂલ પર ઈમાન રખતે હો તો મુઝકા રાહ દો કે
વાપિસ ચલા જઈ એહ સુનકર બાજ સંગદિલ મોમ હુએ
આર આપકે છોડને કી મશવરત કરને લગે મગર બખતરી
બદખખત આર શિમર જિલ જોશન વગયરા બાજે સંગ દિલ
થે ઉન્હોને વો લોગોં કો ધમકાયાકે જબ તક યજીદ સે આપ
ઐઅત ન કરેંગે તબ તક એક કતરા ન દેંગે આપ એહ
સુનકર લડાઈ પર આમાદહ હુએ આર લશકર યજીદ પર
હમલા કરને લગે એકહી હમલે મેં દરહમ બરહમ કર
દિયા આર બહોત લડે યહાં તક કે હજારહોં આપ કી તહે
તેગ સે વાલિસ જહન્નમ હુએ તબ ઉમર સઆદને અપની
કૌજકો હિમમતદી આર કહાકે ખબરદાર અબ તો ઈમામ
તનહા રહગયે હૈં જલદ ઈનકા કામતમામ કરો આર ઈધર
શિમર જિલજોશને ઐમે કી તરફ મુતવજજહ હુઆ ઈમામ
મજલુમ નિહાયત ગજબ સે લલકારે કે અએ શૈતાન તૂ
લડતા મુઝુ સે હૈં આરાતોં ને ક્યા લિયા હૈં જો ઉધર
જતા હૈં એહ સુનકર શિમર ડરહ ગયા ફિર તો સૈયદ મા
સૂમ ને ઈમામ મજલુમ પર તીરોં કા મેહુ બરસાયા નાગાહ
એક તીર કિસી શકા કા પેશાની મુબારક પર લગા ચેહુરા
મુબારક ખૂન સે સુર્ખ હો ગયા તબ અપને મુહ પર હાથ
ફેર કર ફરમાયા કે મેં ઈસી તરહ અપને નાના આર અ-
લીશેરે ખુદા સે મુલાકાત કરૂં ગા આર કહૂંગા આપ કી
ઉમ્મત ને મેરા થેને હાલ કિયા હૈં આખરકાર શિમર મલ-
ઉન ને અપને લોગોં સે કહા કે અએ કૌબખતોં અબ ક્યા
દખત હો અબ તો ઈનકાબદન તમામ જખ્મોં સે ચૂર ચૂર
હૈં ફિર તો ચારોં તરફ સે તીર વ નેજે ચલને લગે હત્તા
કે એક તીર કિસી બલિમકા તાલુ કે પાર હોગયા ઉસ વક્ત
યાદ ખાલિક મેં મશગૂલ હુએ,

સેર.

જે ખ્યાલ પાર મેં મહવ હો ઉસે માસિવાકી ખખર કહાં ।
જિસે અપને સર કી ખખર નહીં ઉસે દસ્ત વ પાકી ખખર કહાં ॥

પસ ઉસ વક્ત આપકી યેહ હાલત થી કે જિસ કે ખ્યાન કરને કી તાકત નહીં અલગરજ ઈમામ મજલુમ પુસ્ત જીન સે જુદા હોકર જમીન પર ગિર પડે ॥

રિવાયત હૈ કે આપને ગલખચે તિસ્ત ગી સે એક ખ્યાલા પાની કા તલખ કિયા કિસી ને વક્ત આખર સમજ કર લા દિયા એક કતરા ન પિયા થા કે શિ મર બેહયા ને ચહેરે નુરાની પર એકતલવાર મારી કે ખ્યાલા હાથ સે ગિર ગયા આપ ઉસ વક્ત કે બકિવલા હો બૈઠે માશૂક સે રાજ વ નિયાજ હોને લગા વહાં તો આદા કી યે સખાવત ઝૈર યહાં ફર્જન્દ રસુલ કી યેહ હાલતક રૅંગડા રૅંગડા બદન કા દીદચે શૅક બનકર મહોતજલિયાત કી બિરિયાં થા ન અપને તય કી ખખર ન સરકી ॥

સેર.

વાં હલક પે થા ખંજર બે દાદ ચલ રહા ।

યાં મિલ રહા થા શરખતે દીદાર કા મઝ ॥

યેહ જજખ ઇશક આલે મુહમ્મદ કા કામ હૈ ।

જલ જાંય પર ફરિશ્તોં કે યેહ વોહ મુકામ હૈ ॥

રિવાયત હૈ જિસ વક્ત શિમર મલકન સીનહ બે કીના ઈમામ હુસેન અલએહિરસલામ પર ચઢા ઉસ વક્ત આપને ઉસ કાતિલ બે મહમ્મ સે દરિયાફત કિયા કે અચે શિમર આજ ક્યા રોજ હૈ વોહ મરફુદ બોલા કે જુમા હૈ ફિર આપને ઈરશાદ ફરમાયા કે ક્યા વક્ત હે કહા કે વક્ત જુમા હૈ ફિર પૂછા કે લોગ ક્યા કરતે હોગે વોહ મરફુદ બોલા કે ઈસકતત ખતીબ મિઝબરોં પર ચઢે હોગે ઝૈર પુતખા બયાન કરતે હોગે ફિર આપને પૂછા કે પુતખા ક્યાચીજ હૈ

ਭੋਲਾ ਤੇ ਤਾਰੀਖ਼ ਰਸੁਲਮੁਕਘੂਲ ਹੈ ਕਿਰ ਆਪਨੇ ਓਰਿਸਾਦਕਰਮਾਥਾ
 ਤੇ ਅਯੋ ਸਿਮਰ ਮੁਕਾਮ ਸ਼ਰਮ ਵ ਛੁਯਾ ਹੈ ਤੇ ਓਸਿ ਵਕਤ ਮੇਰੇ
 ਨਾਨਾਕੇ ਮੁਦਖ ਮਿਸਰੇਂ ਪਰ ਅਠੇ ਓਨਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਯਯਾਨ ਕਰਤੇ
 - ਹੈਂ ਆਰਿ ਤੂ ਓਨਕੇ ਨਵਾਸੇ ਤੇ ਸੀਨੇ ਪਰ ਅਠਾ ਹੈ ਅਯੋ ਇਕ ਪਾਪ-
 ਮਘਰਿ ਤੁਝ ਸੇ ਸਾਫ਼ ਹੋਗੇ ਯਾ ਨਾ ਸਾਫ਼ ਅਯੋ ਸਿਮਰ ਓਸਿ ਸੀਨੇ
 ਛਾ ਛਪੀਐ ਖੁਦਾ ਅਪਨੇ ਸੀਨੇ ਸੇ ਲਗਾਤੇ ਥੇ ਤੂਨੇ ਓਸਪਰ ਕਦਮ
 ਧਰੇ ਹੈਂ ਆਰਿ ਓਸਿ ਗਲੇ ਤੇ ਛਪੀਐ ਕੀ ਘਿਰਿਆਂ ਯੁਮਤੇ ਥੇ
 ਆਰਿ ਤੂ ਅਘਰਿ ਰਖਤਾ ਹੈ ਆ ਅਲਿਖਿ ਮੇਰੇ ਸੀਨੇ ਸੇ ਯੁਦਾ
 ਛੋਕੇ ਵਕਤਿ ਨਮਾਜ਼ ਅਠਾ ਕਰੇਂ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ਤੇ ਸਿਯਦਾ ਕਰੇਂ ॥

ਨੋਹਾ.

ਸਿਮਰ ਠਹਰਅ ਜਰਾ ਸਿਯਦਾ ਤੇ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਛਕ ਤੇ ਕਰੇਂ ਸੁਕ ਅਠਾ ਸਿਯਦਾ ਤੇ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਛਟਨਾ ਤੂ ਧਰ ਮੇਰਾ ਕਰਨਾ ਤੂ ਸਰ ਭੀ ਯੁਦਾ ।

ਪਰ ਮੁਝੇ ਓਸਿ ਦਮ ਜਰਾ ਸਿਯਦਾ ਤੇ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਕਲ੍ਹ ਸੇ ਅੇਕਦਮ ਹੋ ਯਾਜ ਆਗਯਾ ਵਕਤਿ ਨਮਾਜ਼ ।

ਮਾਨੁੰਗਾ ਅਠਸਾਂ ਤੇਰਾ ਸਿਯਦਾ ਤੇ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਛਕ ਪੇ ਛੁਆ ਛੁੰ ਫਿਦਾ ਸੁਕ ਤੇ ਕਰਵਾਂ ਅਠਾ ।

ਸੀਨੇ ਸੇ ਤੁੰ ਹੋ ਅ ਯੁਦਾ ਸਿਯਦਾ ਤੇ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਕਲ੍ਹ ਮੁਝੇ ਕੀਜਿਐ ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੁਖ ਕੀਜਿਐ ।

ਪਰ ਮੁਝੇ ਅਠਰੇ ਖੁਦਾ ਸਿਯਦਾ ਤੇ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਘੂਨ ਅਠਾਨਾ ਮੇਰਾ ਧਰ ਭੀ ਜਤਾਨਾ ਮੇਰਾ ।

ਪਰ ਮੁਝੇ ਅਯੋ ਯੇਠਾ ਸਿਯਦਾ ਤੇ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਹੈ ਮੇਰਾ ਵਕਤਿ ਅਘੀਰ ਸੀਨੇ ਸੇ ਛਟ ਆ ਸਰੀਰ ।

ਕਲ੍ਹ ਮੇ ਜਟਦੀ ਹੈ ਕਯਾ ਸਿਯਦਾ ਤੇ ਕਰ ਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਸਿਮਰ ਸੇ ਕਠਤੇ ਥੇ ਸਾਫ਼ ਰੋ ਰੋ ਤੇ ਅਯੋਘਾ ਓਨਯੋ ਆਃ ।

ਅੇਸੀ ਭੀ ਹੈ ਕਯਾ ਅਤਾ ਸਿਯਦਾ ਤੇ ਕਰਵੇਨੇ ਦੇ ॥

ਰਾਵੀ ਲਿਖਤਾ ਹੈ ਤੇ ਯੇਠ ਕਲ੍ਹਮਾ ਸੁਨਕਰ ਸਿਮਰ ਮਲਓਨ

ਸੀਨੇ ਪਰ ਸੇ ਓਤਰਾ ਆਰਿ ਘੋਛ ਯੁ ਸੁਖ ਯਾਅਰ ਸੇਕਤਯੋ

જીવૈયાએ ઈમામત હુએ યાને સિજદે મેં સર ઝુકાયા
સર રખતે હી શિમર મરદુદ ને ગર્દન નાજનીન ઈમામ
હુસેન અલએહિરસલામ પર ખંજર રખ દિયા ઉસ વક્ત
ફરિશતગાન મુકરરખ મેં યહ શૌર થા કે એસા શૌક ઈમાદત
દેખા ન સુના કે ઈમામ મજલુમ તેગોં કે છાંવ મેં સિજ-
દા કર રહે હું લિખા હું કે ખંજર દગા શહેરગ કે કરીખ
પહુંચા ઉસ વક્ત ઈમામ મજલુમ ને દોનોંહાથ જાનિખ કિખ-
લહ દરાજ કિયે ઐર દરગાહ પરવર્દગાર મેં યોં ઇસ્તિજા કી.

નોહા.

યા રખ તૂ નાના જાન કી ઉમ્મત કો ખખ્શદે ।

સુલ્તાન દો જહાન કી ઉમ્મત કો ખખ્શદે ॥

ઉમ્મત કે વાસ્તે યેહ સિતમ સહયુકા હુસેન ।

ખિદમત મેં તેરે આતા હૈ અખ ખન્દએ હુસેન ॥

ઉમ્મત કે ખચોં પર અલી અસગર ફિદા કિયા ।

ઐર નૌજવાનોં પર અલી અકબર ફિદા કિયા ॥

યેહ સખ મુસીખતેં થી સફાયત કે વાસ્તે ।

ખન્દ ને ધર લુટાયા હૈ ઉમ્મત કે વાસ્તે ॥

અખજું બકાર હજરત ખેરલ અનામ કર ;

ઉમ્મત પૈ ઉનકે આતીસે દોજખ હરામ કર ॥

રિવાયત હૈ શિમર લઈ ન ઘોડે સે ઉતર સર કાટને લગા

હાથ ઉસકા કાંપા બાદ ઉસકે બાઈ ને ઈમામ દો જહાન કે
રીને મુખારક પર ચઢકર સર મુખારક કાટ લિયા અફસોસ
નખી મજર બે ચિરાગ હોગયા ફાતમા જોહરા કા ફુલ બાદે
ખિજાં સે મુરઝા ગયા ચિરાગ મજર મુરતુજ ગુલ હો ગયા
જિસ વક્ત શિમર લઈ ને રીને પર ચઢ કર સર મુક-
હમમ કો જીદાકિયા ઉસ વક્ત હજરત જૈનખ વ ફુલમુમ
ઐર હજરત શહરખાનોં કી બેકારી કિસ જખાન સે ખ-
યાન હો સકતી હૈ.

નોહા.

હૈ હૈ શહે બેકસ ને અજબ રંજ ઉઠાયા ફરયાદ ખુદાયા ।
 જો જુલમ ન દેખા થા બોહ અદના ને દિખાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥
 દરિયા કે કરીં ઈનકા ઉતરને ન દિયા થા ક્યા જુલમ કિયા થા ।
 ઈસ ધૂપ મેં ઇસ પ્યાસ મેં પાની ન પિલાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥
 જખમી કિયા તલવારેં સે ફરજન્દ નખીકા દિલખન્દ નખીકા ।
 સર કાટ કે નેજ પૈ લઈનોં મેં ચઢાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥
 મારા શહે બેકસ કા બજુલ્મો સિતમો જોર થા કાફિરેંક જોર ।
 તુરખતમેં લઈનોં ને પયખ્ખર કા સતાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥
 બે વારિસો વાલી કિયા સખ અહલે હરમ કા દેખો તો સિતમકા
 જખ્ખર રસન બાંધ કે ઊટા પૈ બિઠાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥
 શખ્ખીર ને ઉમ્મત કે લિયે અગ્નિ ગમાયે રંજ ઉઠાયે ।
 હૈ હૈ શહે મજલૂમ ને ક્યા રંજ ઉઠાયા ફરયાદ ખુદાયા ॥

નોહા.

જય-નખને દરે બેમેસે યું શોર મચાયા ફરયાદ ખુદાયા,
 પરદેસમેં બાઈસે મુકદરને છુટાયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 લખ તીશના તુઝે કતલ કીયા નેહરકે ઉપર મજલૂમ બિરાદર,
 અફસોસ લઈનોંકા જરા રહમ ન આયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 મેં બેકસો નાચાર નવાસી હું નખીકી, બેટી હું અલીકી,
 દર દર મુઝે બે-રહમોને સર નંગે ફિરાયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 અસગરબી પુર અરમાન સુયે ખુલ્દ સિધારે, બાબા ગયે મારે,
 પાની કે ઈવઝ તીર લઈનોને લગાયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 બરછીકી અની સી-નયે અકબરમેં દર આઈ, ખાલીકકી દુહાઈ,
 નકશા તેરે મહયુબકા દુન્યાસે ચીટાયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 ખામાલ કીયા નાશકા ઘોડેસે સરાસર, અથ ફીદાયે દાવર,
 સર કાટકે નેજપૈ લઈનોને ચઢાયા, ફરયાદ ખુદાયા.
 દુર છીને સકીનાકે તમાયે ઉસે મારે, કાન જખમી હેં સારે,
 રહમ ફસકી યતીમીપૈ લઈનોકા ન આયા ફરયાદ ખુદાયા,

નોહા.

જયનખ ચે બયાં કરતીથી ગરદુડી સતાર્થ, હય હય મેરે બાર્થ,
 પરદેસમેં ભુટી ગઇ ઝાહરાડી કમાઇ, હય હય મેરે બાર્થ.
 પાની કે લીયે સાથ ગયે આપકે અસગર, ફીર આયે ન ફીરકર,
 પાની કે ઈવજ તીરસે ખ્યાસ ઉસને ખુઝાઈ, હય હય મેરે બાર્થ.
 કેહતી હે સકીના મેરે સકેકેકા ખુલાદો, યા પાની પીલાદો,
 પાની કે લીયે નેહરપે કયું દેર લગાઈ, હય હય મેરે બાર્થ.
 શતી હે બયાં કરેકે મેહી વોહ જગર અફગાર, અય શહકે અલમદાર
 અખ્તુનેબી અફસોસ મેરી યાદ જુલાઈ, હય હય મેરે બાર્થ.
 હે લાશ તેરી ધુપમેં બેસર પડી ઉરયાં, ઝોર ખુનમેં હે ગલતા,
 તુમ મર ગયે ઝોર આહ મુઝે મોત નઆઈ, હય હય મેરે બાર્થ.
 ઉમ્મતકે લીયે આપને સર અપના કટાયા, પાનીબી ન પાયા,
 સદેકે તેરે મઝલુમીકે ચે ઝાહરાડી જર્થ, હય હય મેરે બાર્થ.
 જયનખકા અજબ હાલ યા હૈદર મેં કહુ ક્યા, ફટતા હે કતેજ,
 શેરોકે વોહ કેહતી થીં હે ચે ગમકી સતાર્થ, હય હય મેરે બાર્થ.

નોહા.

ખાનુને કહા સોતે હો કીસ નીંદકે મારે, પ્યારે અલી અસગર,
 ક્ય ગુલશને જન્મતકી તરફ તુમબી સીંધારે, પ્યારે અલી અસગર.
 નીકલે ન તેરે દાંત તુઝે ધુટનીયાં ચલતે માદરને ન દેખા,
 અરમાન મીલે ખાકમેં સખ આજ હમારે, પ્યારે અલી અસગર
 ચે જરમ તેરા નાજનીં ઝોર ધુપકી તેજ, સાયેમં કરું ક્યા,
 તુમ દેખો તો માદરબી નહીં સરપે હમારી, પ્યારે અલી અસગર.
 લાશેપે તેરે શને નહીં દેતે હેં આઘા, મુઝ કુંખ જાંલીં કો.
 નેજ હમેં દીખલાકે હસતે હેં કીનારે, પ્યારે અલી અસગર,
 કાસીમન્હેં ન અખ્યાસ ન અકબર હેં નસરવર, આખીંદ હૈસોખીમાર
 અખ જીતી હું કીસીકી હીમાયતકે સહારે, પ્યારે અલી અસગર,
 મઝફૂફ ફીયે કાન સકીનાકે અફુને, ઝોર મારે તખાયે,
 દેખો તો તડપતી હે પડી દરદકે મરે પ્યારે અલી અસગર.

॥ તમામ શુદ ॥

ઈધરબી તો દેખો

અલેક દેલા હજાર હસ્તાન રૂ. ૪	ગોરીકા બેખન	૦-૨-૦
હાંતોને અમીર હમજાન રૂ. ૨	રન્ડીબાજકી હજમત	૦-૨-૦
હાંતમતાર્દ ૭ સવાલ પુરે રૂ. ૧	આશકમાયુકકી છેડછાડ	૦-૨-૦
શેખતુરમોદા બાને ૧૦ મજલીસ ૧	કલામે દાગે	૦-૨-૦
જંગનામા મોહમદ હનીફ રૂ. ૧	કલામે અમીર	૦-૨-૦
કિસ્સા યુલબકાવલી ૦-૧૦-૦	નુરકીપુતલી દુરેઅરબ	૦-૨-૦
કિસ્સા તોતા કહાની ૦-૧૦-૦	ચલુદીકી લટકી નાટક	૦-૨-૦
કિસ્સા યુલુફ બુલેખાં ૦-૧૨-૦	આતસી નાગ નાટક	૦-૨-૦
દેલા મજનુ આતસવીર ૦-૪-૦	હન્દર સખા આતસવીર	૦-૩-૦
કિસ્સા તમીમ અન્-શાસી ૦-૩-૦	શાહવાલ નાના	૦-૨-૦
મોલુદ યુલબકાવ જન્મત ૦-૪-૦	સાયાવન નાના	૦-૨-૦
નોવેલ જવાન બીબી ૦-૨-૦	કુર્બાનુલ યુલબકા	૦-૨-૦
બહેરે ઈશક આતસવીર ૦-૪-૦	સાયાવન યુલબકા	૦-૨-૦
અશક યુલબકા	યુલબકાવે કન્વાલી	૦-૨-૦
ફીરોક બના	યુલબકાવે મદીના	૦-૨-૦
પુદાકી રહમત	ગજલે મહેકીત	૦-૨-૦

* અરસે ઇતિહાસ. *

ખરીદારોંકા ક્રીતામે મગાતે વખત અપના પુરા પતા થાને
 નામ-નુકામ-પોષ્ટ છક્ષા ઉડકુમે હો યા મુજરાતી હીદીમે હો
 યા હંમિશ સાફ હરફેમે લીખના આહીયે ખત સાફ ન લીખનેમે
 હિત ખતકા માલ યા જવાબ નહીં જોજા જતા હો.

હરફીસમકી ક્રીતામે મીલનેકા પતા:—

હુસેન મીરઝા બુકમેસર,

કરીમીદ, પોષ્ટ નંબર ૧૨, મુંબઈ.

